

Nemci so baje zavstavili rusko ofenzivno prodiranje.

NEMCI POROČAJO, DA SO ZAVSTAVILI RUSKO OFENZIVNO PRODİRANJE OB REKI SERET. — AVSTRIJSKE ČETE SO SE POSEBNO ODLIKOVALE JUŽNO OD REKE DNJESTER. — RUSKE ČETE SO VPRIZORILE NA 26 VRST ŠIROKI FRONTI NA PAD. — ARTILERIJSKA BITKA PRI KOLOMEJI. — V KAVKAZU SE BIJE IZVANREDNO VROČA BITKA. — 8 KILOMETROV SEVERNO OD KATIJE.

Petrograd, Rusija, 8. avgusta. — Vrhovno poveljstvo ruske armade razglasi:

Ob reki Seret so začele naše čete utrjevati one postojanke, kateri so pred par dnevi zavzele. V bojih dne 6. in 7. avgusta smo vjeli 166 častnikov in preko 8000 vojakov. Razen tega smo zaplenili štiri topove, 19 strojnih pušk in veliko množino drugega vojnega materiala.

V bližini vasi Stobihva so vdrl avstrijski vojaki ponoči v naše postojanke, odkoder smo jih pa proti jutru z velikimi izgubami pregnali. Ko smo se jim ob treh zjutraj približali, so stopili iz jarkov in dvignili roke. Misleč, da se hočejo vdati, smo šli prijazno proti njim. Kar naenkrat so pa začeli streljati na nas. Žrtev tega zabitnega napada je postal tudi polkovnik Stepanenko. Ko se je to zgodilo, smo začeli nastopati brez vsakega usmiljenja in obzirov. S strojnimi puškami smo pokosili, kar se je dalo pokositi, drugo je pa pobegnilo.

Južno od Dnjestra so začele naše čete prodirati na 25 vrst široki fronti. Vdrle so v sovražnikove strelne järke in ga pregnali.

Po hudem boju se nam je posrečilo zavzeti mesto Tiesmenico. Sovražna kavalarija se je bila takoj zatem umaknila.

Vjeli smo vse skupaj 2.000 nemških vojakov ter zaplenili veliko vojnega materiala.

Našim četam na tem delu fronte poveljuje general Lešicki.

Berlin, Nemčija, 8. avgusta. — Ko so vprizorile nemške in avstrijske čete protinapad severozapadno od Tarnopola, so vjele več kot sedemsto ruskih vojakov. S tem protinapadom so Avstriji in Nemci zavstavili rusko ofenzivno prodiranje.

V Karpatih so si priborile čete avstrijskega prestolonaslednika Karola Frane Jožefa precej ozemlja.

Uradno poročilo se glasi:

Armada skupina generala Hindenburga: Ob reki Seret se je razvila zelo živahna artilerijska bitka. Rusi so vprizorili na več točkah napade, katere smo pa vse z lahko odbili.

Pri Zareču ob reki Stohod so poskušali Rusi nekoliko napredovati, toda poskus se jim je temeljito izjalovil.

Armada skupina prestolonaslednika Karla Frane Jožefa: Južno od Dnjestra se nam je posrečilo odbiti vse ruske napade. Ko je sovražnik izprevidel, da kljub vsestranskemu prizadevanju ne more ničesar opraviti, se je začel na celi črti umikati.

Čete, katerim poveljuje general Koevess v južnem delu Bukovine, so pregnale sovražnika iz nekaterih važnih karpatskih postojank.

Berlin, Nemčija, 8. avgusta. — Na Dunaju je bilo izdano v nedeljo sledeče uradno poročilo:

Južno od Jablonice in Tartarova so se avstrijske čete prav posebno odlikovale. Najbolj vroči boji so se vršili v okolici Delatyna.

Pri Kolomeji se je vnela vroča artilerijska bitka, ki še ne bo tako kmalo končana.

London, Anglija, 8. avgusta. — Iz turškega uradnega poročila je razvidno, da se je vnela v Kavkazu na 14 kilometrov široki fronti zapadno od Kialkita vroča bitka, ki še dozdaj ni končana. Turki so na par mestih precej napredovali in zavzeli več važnih ruskih pozicij.

London, Anglija, 8. avgusta. — Iz Carigrada je dospela sem preko Berlina in Amsterdama brzojavka, da so prodrl turške poizvedovalne čete do Romani, ki leži osem kilometrov severno od Katije.

Vzhodno od Sueškega prekopa se je vnela vroča bitka med našimi poizvedovalnimi oddelki in med neko sovražno kolono. V bitki smo bili mi zmagovalci.

Zdaj se je dognalo, da smo vjeli v Kut-el-Amari 12, 597 angleških vojakov in 615 častnikov.

Mesto je kapituliralo 29. aprila tega leta.

London, Anglija, 8. avgusta. — Uradno angleško poročilo se glasi:

Pred kratkim so bili napadli sovražni letalci Port Said in Suez. Kljub temu, da so vrgli precej bomb, so povzročili primeroma le malo škodo.

Zrakoplovci so se umaknili, ko smo začeli streljati nanje.

Šest milj vzhodno od Katije so se bili spopadli naši in sovražniški poizvedovalni oddelki.

Napad na Gorico.

Avstrijski so se morali umakniti. — Mesto bo v najkrajšem času padlo. Bolnišnica razdejana.

Dunaj, Avstrija, 8. avgusta. — Avstrijske čete so bile prisiljene zapustiti desni breg reke Soče pri Gorici ter se umakniti proti vzhodu. — To se je zgodilo zato, ker je bil sovražnik v tako veliki premoči, da se mu nismo mogli več ustavljati.

Rim, Italija, 8. avgusta. — Uradno poročilo italijanskega generalnega štaba se glasi:

V Lagarina dolini se vrše vroči artilerijski spopadi. — Na planoti Asiago smo odbili vse sovražniške napade.

Ob Soči se ni še nikdar vršila tako vroča borba kakor te dni. Skoraj ves naš artilerijski ogenj je koncentriran na Gorico in na sosednje avstrijske postojanke.

Z velikimi žrtvami smo zavzeli precej postojank na Sabotinu in na gori sv. Mihaela.

V Gorici je le še par sto avstrijskih vojakov, ki se bodo morali umakniti, če ne bodo hoteli najti smrti pod razvalinami.

6. in 7. tega meseca smo vjeli nad 8000 avstrijskih vojakov in nekaj nad 200 častnikov. — Število jetnikov neprestano narašča.

Goriško predmestje, za kojega smo se toliko časa borili, se nahaja sledjč v naših rokah.

Berlin, Nemčija, 8. avgusta. — Avstrijski generalni štab razglasi, da so italijanske granate razdele samestansko bolnišnico v Gorici ter ranile veliko število oseb.

Rim, Italija, 8. avgusta. — Ko je dospelo sem poročilo, da bo padla Gorica v najkrajšem času, je zaladalo med prebivalstvom velikansko navdušenje.

V bojih se posebno odlikujejo turinske čete.

London, Anglija, 8. avgusta. — Italijanska ofenziva na Krasu se izobno razvija. Predno so se Avstriji umaknili, so razdejali za se boj vse vasi.

Zaplenjena pošta.

Berlin, Nemčija, 8. avgusta. — (Preko Sayville po brezičnem brzojavu). — Angleške oblasti so zaplenile vso pošto z nizozemskega parnika "Oranje", ki je vozil iz Amsterdama v Batavijo.

Dalje so zaplenili tudi pošto s parnika "Nieu Amsterdam", ki je vozil iz New Yorka v Rotterdam.

Konfiscirali so istotako pošto, ki je bila na parniku "Zeelandia" ki je vozil iz Buenos Aires, Argentina, v Amsterdam.

Tako poroča Prekmorska poročevalna agencija.

DENAR SE LAHKO ODPOŠLJE V STARO DOMOVINO TUDI PO BREZIČNEM BRZOJAVU.

Cena kronam je ista kot pri navadnih pošiljках; le za naslov se računa 65 centov za vsako besedo. Najboljše je, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov; ako bo kaj preveč, ali kaj premalo, bomo poslali nazaj ali pa sporočili, da se nam še dopolnje.

Zdaj je mogoče poslati le okrogle svote, kot na primer: K 100, 200, 300 itd. do K 10.000.

Brezlične pošiljke gredo vse v Nemčijo, od tam se pa pošljejo denarne nakaznice po pošti na zadnje mesto.

Natančno smo poizvedeli, da take pošiljke dosepejo primeroma hitro za sedanje razmere in je mogoče dobiti odgovor nazaj, da je bil denar izplačan v 20 dneh. Zgoditi se pa kaj lahko, da pošiljake traja tudi dalj časa in to, ako se napravijo napake pri brezličnem brzojavu; denarja se ne more izgubiti, pač pa je mogoča zakasnitev, ako se urine kje kaka napaka.

Kdor želi poslati na ta način denar v staro domovino, mora natančno napisati naslov in dati: pošlje naj se po brezličnem brzojavu.

FRANK SAKSER, 32 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pomorska bitka.

Spopad med avstrijskimi torpednimi čolni in italijanskimi torpednimi rušilci. — "Aspern".

Berlin, Nemčija, 8. avgusta. — Avstrijska admiraliteta naznaja:

2. avgusta so se spopadli na Jadranskem morju avstrijski torpedni rušilci pod vodstvom križarke "Aspern" z desetimi taljanskimi torpednimi rušilci. — Italijanske bojne ladje so se morale po kratkem boju umakniti.

Več italijanskih ladij je poškodovanih, dočim so se vrnile avstrijske skoraj čisto nepoškodovane v varna pristanišča.

Pred bojem so obstreljevali avstrijski torpedni čolni italijanske vojaške naprave v Volfetto.

Dan kasneje je obstreljevalo pet italijanskih zrakoplovov pristanišče Drač v Albaniji. — Povzročena škoda ni posebna. Ko sto stople avstrijske obrežne baterije v akcijo, so se zrakoplovci umaknili.

Nek sovražni podmorski čoln je torpediral naš torpedni čoln "Magnet". "Magnet" se ni potopil, pač se je pa vrnil precej poškodovan v Pulj.

Železniško vprašanje.

Okoli 400.000 je pripravljenih takoj zapustiti delo in pričeti z bojem za 8-urno delo.

Včeraj so uradniki štirih velikih železniških unijs položili pred ravnatelje vseh večjih ameriških železnic glasovnice, iz katerih so razvideli, da je imed 400.000 železniških delavcev 94 odstotkov za stavko.

Ko so železniški magnati videli kako so se delavci odločili, jim je A. B. Garrettson, predsednik unijskega konferenčnega odbora, rekel: "Tako, gospoda, zdaj je odvisno od vas."

Delavski voditelji so izjavili, da se bo delavstvo borilo za osemurni delavnik, naj stane karkoli hoče. Pripravljeni so bili na vsak odgovor, bodisi tega ali onega značaja. Lee, predsednik konferenčnega odbora na strani magnatov, je pa odgovoril, da jim zdaj še ne more dati odgovora, ker se mora prej dogovoriti s celim odborom.

Unijski uradniki bodo najbrže že danes imeli odgovor.

Uradniki so izjavili, da so pripravljeni upoštevati vse, kar se jim bo povedalo od strani magnatov.

Vsi so prepričani, da do stavke skoro gotovo ne bo prišlo, kajti pri tem bo posredovala vlada.

Ako se ne bodo udali delavci, se bodo morali udati magnati, ki si bodo potem na drug način pomagali, namreč, da bodo povišali ceno vožnjim listkom in prevažanju blaga.

Stanje avstrijske armade na soški fronti.

Italijanski glavni stan, 7. avgusta. — Poročilo londonskemu "Times-u", London, 8. avgusta. — Avstrijski vjetniki, ki so jih vjeli italijanski vojaki v današnjih bojih, so brez izjeme sedemnajstletni dečki ali pa od štirideset let naprej stari moške. Le redki so med njimi, ki bi bili v starosti med dvajsetim in štirideset letom. Vsi so v jako slabem stanju, pogled nanje popolnoma nič ne spominja na prave vojaške, podobni so razcapanim prosjakom.

Jako malo teh dečkov in moških ima pri sebi več kot sto patron; to priča kako malo so bili Avstriji pripravljeni na kako večje in resnejše italijansko napadanje.

Ženske v Berlinu.

Statistike, ki se nahajajo v nemškem časopisju, kažejo, da je v Berlinu zaposlenih 1000 žensk kot pismonoše, dalje okoli 200 jih prevaža pošto, več kot 4000 jih je pa zaposlenih na cestnih železnicah, največ teh je sprevodnic, le kakih 300 jih je, ki vozijo tramvaje.

BRAT, POMAGAJ TRPEČNOSTI, 32 Cortlandt St., New York, N. Y.

Mehika in Zdr. države.

Med Mehiko in Združenimi državami je zdaj popoln sporazum. — Trevino. — Vročina na meji.

Washington, D. C., 8. avgusta. Vlada Združenih držav bo najbrže že jutri naznanila vse podrobnosti glede pogajanja ameriško-mehiške komisije, ki bo določila, kako se naj vkrene glede ameriških čet v Mehiki, ki jim načeljuje general J. J. Pershing, ter kaj se nj vkrene gled sedajnih žalostnih razmer v Mehiki.

Predsednik Wilson bo najbrže imenoval novoimenovanega člana vrhovnega sodnika Brandiesa za načelnika ameriški komisiji, ki bo obstajala iz treh mož. Drugi član komisije bo najbrže sedajni tajnik za notranje zadeve Lane. Tretji bo pa gotovo kak tak, ki se razume na finančne zadeve, kajti gotovo je, da bo Mehika klicala na pomoč tudi ameriški kapital.

El Paso, Tex., 8. avgusta. — Znao je, da je mehiški predsednik Carranza že trikrat zahteval od generala Trevina, poveljnika mehiških čet v Chihuahui, da odstopi, ter je obenem imenoval drugega poveljnika. Trevino, kot tudi znano, ni hotel poslušati predsednikovih zahtev.

Carranza je zdaj četrtič zahteval; in poročila iz zanesljivih virov se glase, da se je Trevino udal Carranzu. Vrhovno poveljstvo bo zdaj dobil general Huerta Vargas. Carranza je zato zahteval od generala Trevina, da odstopi, ker ni med četami v Severni Mehiki vladal vzoren red.

Trevino bo dobil zdaj neko drugo, tudi zelo važno mesto.

El Paso, Tex., 9. avgusta. — Tukaj vlada tudi zelo huda vročina, vsled česar miličarji zelo trpe.

Grški parnik potopljen.

London, Anglija, 8. avgusta. — Grški parnik "Achilleus" je bil potopljen. — Kaj povzročilo potop in kako je z moštvo ni znano.

Angleški parnik se je potopil.

London, Anglija, 8. avgusta. — Lloydova agencija poroča, da se je potopil angleški parnik "Trident".

Pozor pošiljatelj denarja!

Vled negotovega dostavljanja pošte, ki je namenjena iz Amerike v Avstrijo in Nemčijo ter narobe, sprejemamo denarne pošiljke do preklica le pod pogojem, DA SE VSELE VOJNE IZPLAČAJO MOGOČE Z ZAMUDO. DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastati samorejo le samude. Mi jamčimo za vsako denarno pošiljatev toliko časa, da se izplača na določeni naslov. Istotako nam jamčijo zanesljive ameriške banke, s katerimi smo sedaj v svesti radi vojne in radi popolne sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Cene:			
K	\$	K	\$
5....	.90	120....	16.80
10....	1.80	130....	18.20
15....	2.30	140....	19.60
20....	3.00	150....	21.00
25....	3.70	160....	22.40
30....	4.40	170....	23.80
35....	5.10	180....	25.20
40....	5.80	190....	26.60
45....	6.50	200....	28.00
50....	7.20	250....	35.00
55....	7.90	300....	42.00
60....	8.60	350....	49.00
65....	9.30	400....	56.00
70....	10.00	450....	63.00
75....	10.70	500....	70.00
80....	11.40	600....	84.00
85....	12.10	700....	98.00
90....	12.80	800....	112.00
95....	13.50	900....	126.00
100....	14.20	1000....	139.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi naslovnik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List dosepe na napad ponavadi par dni kasneje in med tem, ko dobi naslovnik list v roke, se pri nas cene morda že večkrat spremenijo.

TVRDKA FRANK SAKSER, 32 Cortlandt St., New York, N. Y.

Francozi in Angleži so zopet malo napredovali.

VSI NEMŠKI NAPADI SO BREZVSPESNI. — IZGUBE SO VELIKANSKE. — NEMCI SE POSLUŽUJEJO STRUPENIH PLINOV. — NEMCI PRAVIJO, DA SO SE BOJI KONČALI V NJIHOV PRILOG. — NEMŠKO POROČILO SE GLASI, DA SO ODBILI NEKAJ ZAVEZNIŠKIH NAPADOV. — BOJI PRED VERDUNOM ZOPET DIVJAJO. — THIAUMONT JE TRIKRAT MENJAL GOSPODARJA.

London, Anglija, 8. avgusta. — Angleške in francoske čete so imele v skupni ofenzivi v severnem delu doline Somme velike uspehe, zlasti pri Guillemontu, ki se nahaja zapadno od Combles.

Angleški vojni urad je izdal sledeče poročilo: — Jugozapadno od Guillemonta smo napredovali za nekako štiri sto jardov. Boji se zdaj še nadaljujejo pri železniški postaji v Guillemontu.

Severovzhodno od Pozieres je sovražnik vprizoril štiri hude napade, pri katerih se je posluževal strupenih plinov. Trije napadi so se mu docela ponesrečili, toda v enem je pa imel toliko uspeha, da je zavzel petdeset jardov našega zakopa.

Sovražnik je s svojo artilerijo obstreljeval Longueval, Pozieres, kakor tudi naše postojanke v okolici Mametz gozda.

Sicer se ni nič posebnega dogajalo.

Pariz, Francija, 8. avgusta. — Nocojsne uradno poročilo francoskega vojnega urada javlja o uspehih pri Hem gozdu. Glasi se:

Na severnem delu doline Somme, kakor včeraj, tudi danes smo precej napredovali. Zavzeli smo majhen gozd in zelo utrjen sovražni zakop severno od Hem gozda, katerega smo zdaj mi popolni gospodarji.

V teku zadnjih dveh dni smo na šest kilometrov dolgi fronti osvojili okoli štiristo metrov ozemlja v širini.

Popoldansko francosko poročilo se glasi:

Na severnem delu doline Somme smo skupno z našimi zavezniki vprizorili napad na sovražne postojanke pri Guillemontu, katerega posledica je bila, da smo napredovali za nekaj postojank proti višini števil. 139, ki se nahaja prav blizu Hardencourta. Zajeli smo štirideset sovražnih vojakov.

Pri Monacu so nemške čete danes dvakrat poskušale one postojanke, ki smo jih bili mi včeraj zavzeli, nazaj osvojiti; kar se jim pa nikakor ni posrečilo; poslali smo nadnue tak ogenj, da so morali takoj odnehati. Med našimi in njihovimi zakopi je ostalo visoke kupe mrtvih Nemcev. V tem boju smo zajeli tudi 230 neranjenih vojakov, med njimi sta bila dva častnika.

London, Anglija, 8. avgusta. — Popoldansko poročilo angleškega vojnega urada je sledeče:

Sovražnik, ki je v svojih napadih na Pozieres doživel poraz, ne poskuša zdaj več s kakimi infanterijskimi napadi, temveč je tekom dne le še z artilerijo obstreljeval naše pozicije pri Pozieresu.

Preteklo noč so naše čete napredovale proti Trones gozdu.

Berlin, Nemčija, 8. avgusta. — Angleži in Francozi poskušajo nadaljevati s svojimi napadi na sommeski fronti. Nemški vojni urad danes naznanja, da so se operacije zadnjega dne završile v prilog Nemcev.

Poročilo se glasi:

Od okraja, južno od La Bassee prekopa pa do Loosa se vrši na celi črti grozovito streljanje. Med Thiepvalom in Somme, zlasti blizu Pozieres in Bazentin-le-Petit, in južno od Maurepasa sovražnik nadaljuje s svojimi trdovratnimi napadi. Bilo je več hudih mož-proti-možu bojev, ki so se skoro vsi končali v naš prilog. Pri Pozieresu in na nekaterih drugih točkah sommeske fronte se je vršilo nekaj bojev. Naše čete so vjele tudi več sovražnikov.

Na južnem delu reke Somme so Francozi napadali z ročnimi granatami, toda uspehov niso imeli.

Jugovzhodno od Cambrala je pal v naše roke en angleški zrakoplov.

Pariz, Francija, 8. avgusta. — Poročilo vojnega urada glede bojev pri Verdunu se glasi, da so Nemci vprizarjali na francoske postojanke pri in v Thiaumontu ter imeli tudi uspeh; zavzeli so bili velik del utrjenih postojank, toda Francozi so nadaljne nemške napade uspešno odbili ter Nemce tudi iz goriomenjenih postojank prepodili.

Uradno poročilo se glasi da so imeli Nemci velikanske izgube. Samo v enem zakopu so našli poznej francoski vojaki nad sto mrtvih in teško ranjenih Nemcev. Neranjenih vojakov so vjeli pa okoli dve sto, tako pravi uradno poročilo.

Havre, Francija, 8. avgusta. — Belgijski vojni urad, katerega sedež je tukaj, je izdal sledeče poročilo:

V okolici Dixmunde divjajo grozoviti boji. Polozaj je pa čisto neizpremenen.

Kadar gre za obstoj naroda, ni nobena žrtev prevelika!

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily)
Owned and Published by the
SLOVENIC PUBLISHING CO.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President,
LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
23 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list na Ameriko
Canada \$3.00
pol leta 1.50
telo leto na mesto New York 4.00
pol leta na mesto New York 2.00
Evropa na vse leto 4.50
pol leta 2.25
četrt leta 1.10

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredni nedelji in praznikom.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Reprint here podpla in osebnosti na
priročniku.

Danešnji list se blagoviti pošilja po
Money Order.

Priloge spremeni kraja naročnikov
prejeto, da se nam tudi prejemlje bi-
bivalne namani, da hitreje naj-
demo naslovika.

Delovne in poljudne naredite in
naslov:

"GLAS NARODA"
23 Cortlandt St., New York City
Telefon 4687 Cortlandt.

Konec neodvisnosti.

Pred napovedjo vojne se je Av-
strija veliko bolj zanašala na Nem-
čijo kot pa sama nase. Uverjena je
bila, da ni na svetu sovražnika, ki
bi ga Nemčija s pomočjo Avstrije,
oziroma Avstrija s pomočjo Ne-
mčije, ne porazila.

Nemški upliv nad Avstrijo je
zadnja leta neprestano naraščal in
prišlo je tako daleč, da je izgubi-
la Avstrija vso svojo samostojnost
ter da se o Avstro-Ogrski kot ne-
odvisni državi sploh ne more več
govoriti.

Nikdo ne ve, kakšen cilj je ime-
la Nemčija pred vojno, nikomur
niso znani njeni nameni in njene
želje.

Umevno je, da je hrepenela po
velikih stvarih, ker nemški diplo-
matni niso z malim zadovoljni.

Avstrija ni imela svojih načrtov.
Vsi so temeljili na osnovah Nem-
čije, vsi od prvega do zadnjega.

Srbiji je napovedala vojno, mi-
sleč, da bo celo deželo v par dneh
pregazila in napravila prosto pot
do Soluna. Ne sebi, pač pa Nem-
čiji.

In ta vojna napoved je dala po-
vod neznanom razmeram, ta voj-
na je dala tudi povod neodvisno-
sti Avstrije.

Vse, kar se je zatem dogajalo,
je sledilo samo od sebe in drugače
sploh ni moglo priti kot je prišlo.
Avstrija ni mogla prve mesece
pregaziti Srbije, ampak je doživ-
ela poraz, ki ji bo ostal vedno v
grenkem spominu.

Rusi so ji opustošili skoraj vso
Galicijo in Bukovino, Italija ji je
napovedala vojno in ji je opusto-
šila polovico Primorske.

Zdaj je v zmagi in ne ve, kaj bi
in kako bi.
Edino sredstvo, ki ji še preosta-
ja, je separaten mir z Rusijo. To
da tega mira ne more skleniti, ker
ni sama svoja gospodinja. — Nem-
čija ji ne dovoli.

V tem slučaju bi namreč Nem-
čija izgubila zaveznika, na kate-
rega rane vrača velik del svoje-
ga bremena.

Ruska fronta bi se za polovico
zmanjšala, in vse vojaštvo, ki se
nahaja zdaj med Dnjestrom in Vi-
slo, bi poslali Rusi lahko na fron-
to med Vislo in Rigo.

Rusi imajo na vzhodni fronti
dva nasprotnika, ki sta oba pre-
cej močna in vstrajna.

Ako bi Avstrija sklenila žnjimi
separaten mir, bi se Nemčija ne
mogla protiviti ruskemu navalu.

Razen Borojeviča so se dozdaj še
vsi avstrijski generali izkazali ne-
spodobnim.

Auffenberg in Dankl, katera so
obspali z lovorjeverni venici še
prej predno sta pogledala naspro-
tniku v oči, sta v penzionu oziroma
v jeli.

O Potioreku, ki je poveljeval
avstrijskemu vpadu v Srbijo, ne
ve živa duša, kje se nahaja.

Nemčija je izprevidela, da svo-
jemu silnemu sovražniku Rusu ne
bo kos, ako bodo avstrijski gene-

rali sproti zmedli vsak načrt, se-
stavljeno od nemškega generalnega
štaba.

Vse avstrijske in madžarske po-
veljavnice, od prvega do zadnjega je
odstavila in jih nadomestila s svo-
jimi možmi.

Vrhovni poveljnik na vzhodni
fronti, je Hindenburg.

Zastran lepšega deli Hindenburg
to vrhovno poveljstvo z avstrij-
skim prestolonaslednikom, osem-
dvajsetletnim mladenčcem.

Če bo Hindenburg mogel, bo u-
krenil tako, da bo za Nemčijo prav
in dobro, če ne bo mogel, bo za
Nemčijo in Avstrijo slabo.

Nemčija je kot polip, ki se je
vsesal v Avstrijo.

Vse dobro bo izsesala iz nje, vse
kar bo količjak porabnega, ji bo
odvzela, ko pa ne bo mogla od nje
ničesar več dobiti, jo bo pustila o-
sabljen na cedilu.

Vsak uspeh, ki ga doseže Av-
strija, ni njej v prid, pač pa Nem-
cem.

Zdaj ne more več nastopiti sa-
mostojno, o ničem ne more več od-
ločevati po svoji volji.

Nad seboj ima krutega gospo-
darja, katerega kulture se boji vse
svet, in ki se je zadnji dve leti
vse svojih krivic tako silno pro-
slavil.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y. — Vsi brook-
lynski in newyorški Slovenci se
uljudno vabijo na Letni piknik,
katerega priredi slov. podporno
društvo sv. Jožefa št. 57 K. S. K.
Jednote v nedeljo 13. avgusta t. l.
v znanem Emerald Parku, Myr-
tle Ave., cor. Martin Ave., Glen-
dale, L. I. Vstopnina za osebo
15¢, otroci do 12. leta so vstopni-
ne prosti. Začetek ob 2. uri po-
poldne. Na veseličnem prostoru
svira izvrstna godba. Zrebanje
dobitka cekin za \$10 in kegljanje
za cash dobitke. Za mnogobrojen
obisk se uljudno priporoča Vese-
lični odbor. — Opomba: Bush-
wick in Myrtle Ave. kara ter
Ridgewood train vozijo do Ridge-
wood depot; tam se vzame Rich-
mond Hill karo, katera vozi na-
ravnost do parka. Voznja iz New
Yorka ali Brooklyna stane samo
5 centov.

Whitehall, Mich. — Pred mese-
ci se je poročal o tukajšnjih
delavskih razmerah, pa si danes
zopet dovoljujem nekaj tozade-
vno omeniti. Prjajkom nazna-
čujem, da je tukaj mnogo dela, o-
sorbito v Beam House in Yard.
Kogar veseli tako delo, ako prav
še ne zna, lahko pride sem. Plača
je od začetka 25¢ na uro. Kdo se
hoče naučiti pa za Finishing
Boom, bo imel pa za nedoločen
čas \$1.75 za deveturno delo. Zdaj
smo tukaj štirje omoženi Sloven-
ci, drugi so pa sameci. Rojaki, ki
ste brez dela, ali pa če slabo de-
late, vas vabim, da pridete sem,
kajti tu ni tovarna, v kateri se
dela samo takrat, kadar so dobri
časi, temveč vedno, tu je stalno
delo, kajti v Združenih državah
je le par takih tovarn, ki izdelu-
jejo usnje za automobile in knji-
govze. Ako nas bo več tukaj, bo-
mo dobili prednost. Tu je jako
krasen kraj, vroče je sicer, toda
vročine tudi drugod ne pogreša-
jo. Tujece je prišlo sem, kot sem
zvedel, par tisoč, in sicer v kopa-
lišče, kjer si iščejo zdravja. Iz
Chicago pride vsak teden trikrat
ladja. Direktna vožnja stane
\$2.25. Ako bi kdo nameraval sem
priti, naj kupi železniški listek
do Chicago, potem naj pa vzame
karto pri družbi Codrich Line.
Naj končam z dopisom, ker vro-
čina je taka, da se človeku res ne
ljubi pisat. Pozdrav vsem roja-
kom! Moj naslov je: Anton Mil-
ler, Box 256 (prej 140), White-
hall, Mich.

Ely, Minn. — Prav na kratko
hočem opisati tukajšnje razmere.
Delavske razmere še niso presla-
be, toda prostori po rudnikih so
prenapolnjeni. Vročina je taka,
da si jo ne more nihče predstavi-
ljati, kdor jo ni čutil; veliko lju-
di je bolnih. V našo sredo je pri-
šla tudi smrt, ki je kar v dvajse-
ti urah porabila tri rojake. Po
trimesečni hudi boleznii je umrl
rojak Matija Moravec, star 59
let; imel je raka v želodcu. Doma
je bil blizu Črnomlju na Dolenjs-
kem. Tu zapuša brata, ženo in
deset otrok; bil je pri društvu
sv. Cirila in Metoda št. 1 J. S. K.
J. — Umrl je za vročinsko bole-
zijo lep in čvrst fant Josip Gre-
bene, star komaj 30 let. Doma je
bil v vasi Udje pri Sent Jurju
na Dolenjskem. Pripada je k
društvu sv. Antona Pad. št. 78
K. S. K. J. V starem kraju za-

puša očeta, v Ameriki pa tri bra-
te in dve sestri. — Za isto bole-
zijo je umrl rojak Janez Janežič;
doma je bil iz vasi Pejce pri St.
Jurju na Dolenjskem. V starem
kraju zapuša ženo in tri otroke.
Bil je pri društvu sv. Sreca Jezu-
sovega št. 2 J. S. K. J. — Rojaki,
lahko si predstavljate, kako gan-
ljivo je bilo, ko smo kar naen-
krat tri rojake ponesli. Msgr. Jo-
sip F. Buh je držal tako ganljiv
govor, da se je vse jokalo. Naše
pevsko društvo pod vodstvom g.
J. Bolkata je umrlim zapelo "Nad
zvezdami". — Rojaki, ako niste
pri društvu, pristopajte! Nihče
ne ve, kdaj mu prav pride. Po-
zdrav! — Louis M. Perušek.

Douglas, Ariz. — Tukaj Vam
pošiljam \$2.50 za naročnino Va-
šega priljubljene in koristnega
lista, katerega pošiljate moji ma-
teri v italijansko Primorsko. Mi-
slim, da je ta svota malenkostna
v primeri z uslugi, katero s tem
naredim moji materi, ki se nahaja
v Italiji, kakor tudi drugim bre-
ginskim občanom, ki se nahajajo
tam kot ona, kajti potom Vašega
lista bodo dobili vse informacije
glede vojne, katerih v italijan-
skih listih ne morejo dobiti, kajti
znano je, kako pišejo italijanski
listi. Jaz mislim, da je dolžnost
vsakega Slovence, ki ima zdaj
svoje ljudi pod italijansko vlado,
da jim pošilja Glas Naroda, da
jim je tako mogoče dobiti malo
razvedrila, ponka in novic iz vseh
delov sveta. Znano je, da se naši
primorski Slovenci za vse zani-
maj, znano je, da so naši Sloven-
ci iz Primorja najbolj zavedni
narodnjaki. Zdaj jih ima Italijan,
toda, ako se Italijani ni posrečilo
dozdaj beneških Slovencev pohru-
tati in jih čisto poitalijančiti,
tudi naših primorskih Slovencev
ne bo, kajti to bo za polentarije
še bolj trd oreh kot so bili bene-
ški Slovenci. Ako bi bili vsi Slo-
vencei taki kot so naši Primorci,
potem bi bilo danes drugače. V
kakšnem položaju smo pa danes?
Slabši smo kot če bi nas ne bilo.
Veliko je naših ljudi, ki nimajo
nikakega čuta do svojega naroda.
Oprostite, da sem toliko napisal.
Napisal sem vse, kar mi je sree
narekovalo, in ako napišem oziro-
ma povem vse, kar mi sree nare-
kuje, se čuti olajšanega. Vem,
da je polno napak, pa prosim, da
kaj popravite, kajti jaz sem že
več let med ameriški rojaki,
kjer se le angleščine poslužuje-
mo, toraj nisem slovensčine bog-
ve kako dobro zmožen, toda
kljub temu es še vedno Sloven-
ec in bom tudi vedno. Ako ho-
čete, natisnite te vrste, ako pa
nočete, pa pustite. Vam ne bom
nič zameril. Ako ste že tako daleč
prebrali, pa prejmite srčen po-
zdrav od Mihaela Misouryja, 35.
Infantry Reg't, Douglas, Ariz.

**Konvencija društva sv.
Barbare.**

Ker se bolj redko oglašajo čla-
ni naše organizacije v našem gla-
silu, sem se jaz namenil nakratko
izraziti svoje mnenje in ga dati
članstvu v prevdarek.

Najprej pogledimo nekoliko na-
zaj do zadnje konvencije. Smelo
trdim, da je naša organizacija na-
predovala kljub evropski vojni in
kljub "vojni" v organizaciji; pri
tem mislim namreč različne pro-
teste in kritiziranje proti glavnim
uradnikom zadnjih treh let. Moj
namen ni zagovarjati tega ali one-
ga, ker sploh ne vem, če je bilo
kaj nepravilnega. V ta na-
men se bomo sešli pri konvenciji
in se bomo dogovorili. Da se pa
v bodoče izognemo kakim takim
rabukam in da ne bo mogoče tre-
ba sklicevati kak izvanredno se-
jo, je treba, da vpeljemo tako-
zvani "Referendum & Recall",
katerega uporablja že večina or-
ganizacij.

Umevno je tudi, da je bilo od
začetka, ko smo sprejeli "Fraternal"
listvico, precej težavnega
dela, katerega so zlasti povzročili
različni postajni tajniki, kajti go-
tovo niso vsi dočela razumeli pra-
vilnega poslovanja, zlasti jim je
bilo težko porazdeliti denar po
različnih določenih skladih. Po-
sledice tega so bile, da se danes
niso računski skladov pravilni,
vseled česar meramo eden druge-
mu priznati, kajti nas ni veter
prinesel iz visokih šol, temveč vsi
rijemo pod zemljo ali pa v tovar-
nah garamo.

Kaj bo z našim bolniškim skla-
dom? O tem vprašanju so že ne-
kateri naši predprijatelji raz-
pravljali. Kako se bo prišlo do
denarja, da se ga bo vrnilo po-
smrtninskemu skladu? Edina pot

Ozdravljen

biti od mehurnega ka-
tarja, bolnih ledic, pe-
čenje urina, grubo se-
mena, žledolnih bo-
lezni in revmatizma,
pomeni za vsakogar
pravo srečo. Ako se ho-
čete ozdraviti, od teh
kroničnih bolezni, pi-
šite za pošto na:

J. F. DOLENC,
P. O. Box 67, Detroit, Mich.

je menda: povišanje asesmenta.
Nek dopisnik pravi, da bi se ta
denar vzel iz poškodninskega
sklada. Kako bi pa bilo, ako bi
nih deset centov, ki jih plačuje-
mo v omenjeni sklad, pridelali k
bolniški podpori ter za poškod-
binski sklad naložili posebno na-
klado? Denarja bo treba več, to
je istina.

Priporočal bi tudi postajam, da
skrbno pazijo na svoje bolnike.
Ko sem pregledoval šestmesečna
poročila, sem videl, da so postaje,
katerih članstvo je bilo večinoma
na bolniški postelji.

Naša pravila, ki se tičejo su-
spendiranja, pri čemer blagajna
nati centa ne izgubi, so pravila.
Nekaj slišenega bi bilo treba uve-
sti, kar se tiče bolniške podpore.

V člankih glede drugih Jednot
se je že čitalo, da bi bilo dobro
sprejemati tudi člane od 45. do
50. leta. Naše društvo že ima ta
oddelek; torej bi se takoj lahko
sprejemalo člane, in sicer le v ta
oddelek zavarovalnine \$250. Ob
pristupu takih članov bi bilo tre-
ba seveda stroge bolniške pre-
iskave; informirati bi se bilo tudi
treba o zdravstvenem stanju pro-
silec v preteklosti.

Moje mnenje je tudi, da bi bilo
dobro, da bi se sprejemalo otroke,
čeprav starši niso člani društva
sv. Barbare.

Na svidenje!
Louis Taucher,
II. podpredsednik dr. sv. Barbare
Rock Springs, Wyo.

J. S. K. J.

Čenjeni urednik: — Ker je to
že drugi moj dopis v teku dveh
mesecev, odkar so se začeli člani
J. S. K. Jednote oglašati v glasi-
lu in izražati svoje mnenje, u-
pam, da dobim še malo prostora.

Pazno zasledujem namreč vsa
navodila in priporočila iz razli-
čnih naselbin naših članov J. S. K.
Jednote in v resnici moram reči,
kakor pravi pregovor, da sam
Bog ne more vstreti vsem zahte-
vam, kako bodo ustregli pa dele-
gati! To bomo zvedeli po deseti
redni konvenciji, katerega se prične
11. septembra t. l. v mestu Eve-
leth, Minn.

Nekateri so za centralizacijo,
drugi proti nji, tretji za večjo
bolniško podporo, četrti zopet za
manjšo. Najbolj je pa zadel brat
dopisnik iz Dulutha, Minn., v št.
178 G. N., in to v poškodninsko
odškodninsko lestvico. Ne smem
reči, da sem direktno nasproten
njegovi sestavljeni lestvici, kajti
jaz sam sem eden tistih, da bi
prej zagrabil za kaj boljšega ne-
go za kaj slabjšega, toda vpra-
šanje je le to, koliko asesmenta
bi morali potem člani naše Jed-
note plačevati, da bi mogla Jed-
nota plačevati tako visoko lestvi-
co za vsako malenkostno poškod-
bo. To je ravno tako nekaj nemo-
goče, kakor je nemogoče, da ni-
hče ne more vzeti ali izstresti,
najsibo iz kakršnekoli posode,
svoto \$10 ali \$20, če vrže v njo
proti veliki manjšini le svoto \$1.
V tej točki je potreba precej do-
bro premisliti in preračunati,
kajti naša Jednota že sedaj v tej
točki nadkriljuje vse druge pod-
porne organizacije.

Nadalje so zopet različnega
mišljenja za naše glasilo. Moje
mnenje je in tudi odkrito povem,
da bi bilo prav brezpotrebno u-
stanavljati svoje glasilo. Jaz u-
pam in kar jaz tudi vem iz svoje
lastne skušnje za ča mojega dve-
letnega potovanja po Združenih
državah, da sedajno glasilo po-
polnoma odgovarja in zadostuje
našim članom, ker smem reči, da
koderkoli sem hodil, nisem našel
slovenske hiše, da ne bi bilo na-
šega glasila v hiši, to je dnevnika
Glas Naroda. Zato tudi lahko od-
ločno protestiram, da bi se tratil
nepotrebno čas na letošnjem zbo-
rovanju za ustanovitev kakšnega
novega lista ali glasila, ker v A-
meriki imamo že sedaj polovico
preveč različnih časopisov in ta-

kozvanih glasil, toliko, da si mo-
raš že vzeti po par ur dnevnega
časa, ako hočeš vse prebrati. —
Kdor pa sedaj čita enega ali dru-
gega, tega je popolnoma nespa-
metno siliti posebno še, da bo pla-
čal, kar nikdar ne bo rabil.

Zato si upam priporočati dele-
gatom za deseto redno zborova-
nje, da ostane glasilo kakor je.

Obenem tudi odločno protesti-
ram, da bi nastala še kdaj kakšna
cenzura v glavnem uradu naše
Jednote, kajti s cenzuro se vzame
vso pravico članom in čla-
nem J. S. K. J., ker se ne morejo
in ne smejo popolnoma nič v jav-
nosti izraziti, ako ima kateri član
gotove vzroke naznaniti nepravil-
no poslovanje najsibo enega ali
dr drugega glavnega uradnika. Na
ta način postanejo člani take or-
ganizacije kakor plug in glavni
urad pa orje s takimi člani kakor
se njemu poljubi.

Nadalje centralizacija naj osta-
ne kakor je, in to iz vzroka, ker
moramo tudi po številu manjša
društva vpoštevati. Vzemimo na-
primer naše društvo sv. Janeza
Krstnika št. 37, ki šteje sedaj 365
članov in članice, drugo društvo
pa le 25 do 25, ali nekoliko več
ali pa še manj; ali niso enako oni
člani prisegli eni in isti Jednoti?
Jaz mislim, da zato naj bo pa tudi
geslo: "vsi za enega, eden za
vse", ako hočemo napredovati. V
vsaki novi stvari se moramo vpr-
vič privaditi in tako se moramo
tudi privaditi centralizaciji, kate-
ra je šele stopila v veljavo par
let nazaj. In če pride naprimer
v kakšnem skladu primanjkljaj,
ga bomo skupno preje popravili
nego vsako posamezno društvo.
Saj se še pregovor glasi, da le v
združenju je moč in da sloga ja-
či, nesloga tlači.

Priporočal bi nadalje tudi, da
izvoli in odobri prihodnja kon-
vencija "gospodarski odbor". Ta
odbor naj bi imel nalogo paziti na
vse imetje ter naročati vse po-
trebščine za glavni urad in kra-
jevna društva Jednote. Upam, da
z gospodarskim odborom bo Jed-
nota veliko na boljšem in da se bo
veliko nepotrebnih naročil pri-
krajšalo pri Jednotinih računih.

Nadalje bolniška podpora naj
ostane kakor je, kvečjem, če bi se
zvišala na \$2 na dan, kar je pa
več, pa hočem oporekati, in sicer
iz vzroka, ker simulantom se dobi
vseposvodi, in kakor hitro čutijo,
da dobe več bolniške podpore ne-
go če bi opravljali svoje težko
delo, bodo gotovo raje zdravniku
plačali \$1 za preiskavo na vsakih
štirinajst dni ter lepo doma sedeli
ali se še celo po kakšnem drevo-
redu lepo izprehajali, kakor da bi
opravljali kak težko delo. Zato
je moje mnenje in priporočilo, da
bolniška podpora ne bi bila večja,
če se že poviša, nego \$2 in ne
manjša kot \$1 na dan. Vrhu tega
mora biti bolnik preiskan pri
zdravniku na vsakih sedem dni.
Kakor hitro bolniški obiskovalci
opazijo najmanjše sumničanje
nad kakim bolnikom, da hoče s
svojo boleznijo politizirati, naj bi
bila dolžnost vsakega takoj na-
znaniti društvenemu tajniku in
da tajnik takoj ukrene vse po-
trebno sporazumno z društvenim
odborom, da se vsakega takega
bolnika da takoj preiskati po ka-
kem drugem zdravniku in če se
pronaide, da je bolnik popolnoma
zdrav, se mu takoj vzame bolni-
ško podporo in ako pa pateri član
ponovi vdrugič s tako lenuharsko
boleznijo, se ga suspendira za tri
mesece mesece in v tretjič se ga
pa izključi iz Jednote.

Ker se pa nekateri pritožujejo,
da bolniška podpora ne prihaja
v praviem času in da morajo pre-
dolgo čakati, predno jo dobijo v
roke, je moje priporočilo, da bi
se bolniška podpora nakazovala
v glavnem uradu vsakega 10., 20.
in 30. vsaki mesec in tako upam,
da bo vsak o praviem času prejel
podporo.

V vseh teh podatkih in pripo-
ročilih, kar sem jih tu navedel, je
ukrepalo in odobrilo naše društvo
sv. Janeza Krstnika št. 37 na red-
ni seji dne 16. julija t. l. in na-
dalje tudi, da glavni tajnik pod-
nobenim pogojem ne sme oprav-
ljati nobene druge službe, nego le
delo glavnega tajnika J. S. K. J.,
kajti s plačo, katero dobiva zdaj,
to je \$200 na mesec, lahko izbo-
rno živi, ne da bi bil primoran o-
pravljati še kakšno drugo delo.

In to smo opazili tudi pri naši
J. S. K. Jednoti, da ni vse takó,
kakor bi moralo biti, ker je se-
dajni tajnik G. Brozich veliko
več svojega časa žrtvoval v dru-
go korist, prepuštal pa je delo J.
S. K. Jednote drugim, namesto
da bi se sam malo bolje potrudil
zanjo.

To so moji in našega društva
članov nasveti in priporočila in

upam, da na zborovanju drugi
mesece se bomo ustmeno kaj več
koristnega domenili in ukrenili in
manjšina se bo morala podati ve-
čini. Upajmo, da zborovanje se
bo končalo le v korist vseh čla-
nov in članice J. S. K. Jednote.

Toraj na svidenje 11. septem-
bra na zborovanju desete redne
konvencije v Eveleth, Minn.

Rudolf Perdan, delegat
društva sv. Janeza Krst. št. 37,
Cleveland, Ohio.

Kot večletni član J. S. K. Jed-
note sem se namenil tudi jaz na-
pisati svoje mnenje, tikajoče se
konvencije, ki je že takorekoč
pred duri. Rad in z zanimanjem
sem bral razne nasvete naših so-
članov in delegatov, vendar do-
zdeva se mi, da člani niso bili
popolni oziroma zadostni, bili so
redki, zlasti od bratov delegatov
jih je bilo zelo malo. Saj je gla-
silo vendar vsem na razpolago!
S članki bi se lahko že malo prej
seznanili z vsem, kar hočemo vsi
in kar hočemo posamezna društva
in posamezni člani oziroma dele-
gati.

Kar se tiče centralizacije, je
moje mnenje, da naj še ostane,
kajti, ako bi sedajna konvencija
zopet spremenila ta sistem, nam-
reč, da bi društva sama plačevala
podporo, bi Jednota zopet trpela
na članstvu, ker društva ne bi
mogla takoj prevzeti izplačeva-
nja bolniške podpore. Dalje bi pa
Jednota tudi morala povrniti do-
dar, katerega je vsak član vplačal,
ko se je vpeljal centralizaciji.

Res je, da je Jednota nazado-
vala v članstvu, to pa raditega-
rer so naši glavni uradniki pre-
malo agitirali. Treba bi bilo malo
več dela od strani glavnega ura-
da in od članstva samega. Zdaj
se samo budujemo, da druge Jed-
note uspejajo, delamo pa nič. —
Dalje je tudi potrebno, da bi gl-
urad malo hitreje reševal zadeve
glede bolniških podpor, kakor
tudi druge stvari. Moje mnenje
je, da ni treba, da bi se morali
na ček za bolniško podporo po-
pisati trije uradniki, mislim, da
bi bilo dovolj, ako bi glavni taj-
nik s pomožnim odborom pregle-
dal nakaznice, potem naj bi pa
dal naročilo blagajniku, da raz-
pošlje da ne bo treba bolnikom
tako dolgo čakati na podporo.

Kar se pa tiče raznih poškod-
ninskih podpor, se pa nikakor ne
morem strinjati z br. Movornom,
kajti naša Jednota že zdaj izpla-
čuje veliko večje podpore kot ka-
terakoli druga Jednota, vsled čer-
sar imamo pa tudi toliko večje
prispevke.

Dalje bi tudi priporočal, da bi
delegat na konvenciji tudi kaj
ukrenil, da bi se bolniško podpo-
ro izplačevalo iz smrtninskega
sklada, in ko bi enkrat kak član
prejel celo svoto iz tega sklada,
bi prenehal biti član ravnotako
kot bi umrl.

Berem, da bi nekateri radi vi-
deli, da bi si Jednota oskrbela
lastno glasilo. To bi bilo na en-
način dobro, na drug pa zelo sla-
bo. Ako si Jednota preskrbi last-
no glasilo, si gotovo s tem tudi
naloži novo breme, kajti glasilo

bi potrebovalo urednika in u-
pravnika, katere dva bi na bilo
treba plačevati. Ako bi članstvo
ne pisalo bolj kot zdaj piše, pa
glasila ni treba. Pred leti je bil
Glas Naroda glasilo ravnotako
kot je

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Prezident: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 87, Brad
dock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain,
Ohio.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEK, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.
JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.
JOHN KRŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308 — 6th St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, št. 1,
Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreča Jezusa, št. 2, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne
posiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri
tožbe pa na predsednika potnega odbora.
Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo
odpirala.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

DOSEDAJ PRIGLAŠENI DELEGATI ZA DESETO GLAVNO
ZBOROVANJE J. S. K. J. v EVELETH, MINN.

Joseph A. Martel	1.	Ely, Minn.
Matevž Zgone	1.	Ely, Minn.
John Merhar, St.	2.	Ely, Minn.
Joseph Kolenc	2.	Ely, Minn.
Matt Komp	3.	La Salle, Ill.
Joseph Aybelj	4.	Federal, Penna.
Louis Balant	6.	Lorain, Ohio.
John Hlenich	9.	Calumet, Mich.
Joseph Plautz	9.	Calumet, Mich.
Dr. J. V. Grahek	12.	Pittsburgh, Penna.
Frank Krajsek	13.	Baggaley, Penna.
Joseph Merhar	15.	Pueblo, Colo.
Gregor Hrescak	16.	Johnstown, Penna.
John Putz	18.	Rock Springs, Wyo.
Frank Fortuna	18.	Rock Springs, Wyo.
Louis Balant	19.	Lorain, Ohio.
Frank Justin	19.	Lorain, Ohio.
Frank Kochevar	20.	Gilbert, Minn.
Frank Skrabec	21.	Denver, Colo.
Anthony Motz	22.	South Chicago, Ill.
John Primozich	25.	Eveleth, Minn.
George Kotze	25.	Eveleth, Minn.
Anton Z. Arko	27.	Diamondville, Wyo.
Leo Slabodnik	28.	Ely, Minn.
Valent. Peteruel	29.	Imperial, Penna.
Louis Hrovat	31.	Braddock, Penna.
Gregor J. Porenta	32.	B'ek Diamond, Wash.
Anton Erzen	33.	Trestle, Penna.
John Jereb	35.	Lloydell, Penna.
Joseph Dremelj	50.	Conemaugh, Penna.
Mihail Rovanshek	36.	Conemaugh, Penna.
Frank Milavec	37.	Cleveland, Ohio.
Rudolph Perdan	37.	Cleveland, Ohio.
Joseph Čulig	38.	Pueblo, Colo.
Valentine Bruketa	39.	Roslyn, Wash.
Anton Kosoglav	40.	Claridge, Penna.
John Prijatelj	42.	Pueblo, Colo.
Math Kramar	44.	Barberton, Ohio.
John Hribernik	45.	Indianapolis, Ind.
Frank Marolt	47.	Aspen, Colo.
Marko Gushin	49.	Kansas City, Kans.
F. G. Tassotti	50.	Brooklyn, N. Y.
Frank Augustine	52.	W. Mineral, Kans.
Joseph Homovec	53.	Little Falls, N. Y.
John Rupnik	57.	Delmont, Penna.
Martin Shetine	58.	Bear Creek, Mont.
John Moveru	60.	Chisholm, Minn.
Marija Vardjan	61.	Reading, Penna.
Fr. Praprotnik	64.	So. Range, Mich.
Joseph Zalar	66.	Joliet, Illinois.
Edward Dusich	68.	Monessen, Penna.
John Maloverh	71.	Collinswood, Ohio.
Joseph Mravinec	75.	Cannonsburg, Pa.
Louis Usnik	78.	Salida, Colo.
Frank Praprotnik	81.	Aurora, Illinois.
Anton Borše	82.	Sheboygan, Wis.
Matt P. Karcich	84.	Trinidad, Colo.
Frank Sustersich	85.	Aurora, Minn.
Anton Oberstar	87.	St. Louis, Mo.
F. G. Tassotti	90.	New York, N. Y.
Anton Oberstar	92.	Rockdale, Joliet, Ill.
Andrej Bartel	94.	Waukegan, Ill.
Anton Celare	94.	Waukegan, Ill.
John Moveru	107.	Duluth, Minn.
Frank Skrabec	111.	Leadville, Colo.
John B. Smrekar	114.	Ely, Minn.
John Somrock	114.	Ely, Minn.
John Rupnik	116.	Delmont, Penna.
Leon Slabodnik	117.	Sartell, Minn.
M. P. Karcich	118.	Cokedale, Colo.
Frank Praprotnik	119.	Aurora, Minn.

NAVODILA ZA DELEGATE IN URADNIKE J. S. K. J.

za potovanje na 10. glavno zborovanje Jednote na Eveleth, Minn.
1. — Ker se je sedaj malokje dobijo znižane cene za potovanje,
je prošel vsak delegat in uradnik, da si kupi sam vozni listek do
mesta zborovanja in nazaj. Vsi naj gledajo da pridejo v Duluth,
Minn. v nedeljo dopoldne, dne 10. septembra.

V Duluthu bode sprejelo delegatno društvo "Duluthski Slovani"
in jih spremilo na postajo. Vlak odide iz Dulutha ob 3.40 popoldne
na Duluth, Missabe & Northern železnici, katera bode preskrbela po-
seben voz za skupno vožnjo delegatov. Vlak pride na Eveleth ob
6.30 zvečer. Evelethsko društvo bo napravilo sprejem in odkazalo
prostore za delegatne in uradnike.

2. — Vsak delegat naj bode preskrbljen s poverljivim listom,
pravilno izpolnjenim in podpisanim kakor zahteva forma, ki je bila
poslana tajnikom krajevnih društev za oddajo delegatov. Če je mo-
goče, želeči je tudi, da ima vsak delegat potrdilo od agenta železni-
ce, kjer si je kupil listek. To potrdilo se imenuje "Mileage Voucher"
in je tudi bilo poslano vsem delegatom. Če se na kateri postaji ne mo-
re kupiti tikt naravnost na Eveleth, Minn., naj se kupi do Dulutha
in potem zopet od Dulutha naprej, cena je ista. Minnesotski dele-
gati se pridružijo ostalim na Evelethu v nedeljo zvečer, dne 10. sep-
tembra.

3. — Deseto glavno zborovanje J. S. K. Jednote se začne v pon-
deljek jutraj dne 11. septembra, ob poldeveti uri. Vsak naj pazi,
da bode do tega časa na svojem mestu. Če ima kateri kak važen zadr-
žek, naj se opraviči pri predsedniku Jednote.

Geo. L. Brozich, glavni tajnik.

NEKAJ PRIPOROČILA GL. TAJNIKA J. S. K. J. ZA DESETO
GL. ZBOROVANJE J. S. K. J. EDNOTE NA EVELETH, MINN.

Več članov in uradnikov Jednote se je že oglasilo s svojimi
idejami za prihodnje zborovanje Jednote. Med temi jih je bilo ne-
kaj, ki so bili mnenja, da so naša pravila pomanjkljiva in da bi bilo
dobro, če bi jaz sestavil nova.

Kljub temu, da je to delo precej naporno, bil sem vseeno pri-
pravljen storiti nekaj, uvidel sem pa iz raznih nasvetov v pisnih in
glasilu Jednote, da so mnenja tako različna, da sem prišel do prepri-
čanja, da bi bilo to delo brez uspeha, ker se edino le na konvenciji
lahko dožene, kaj da člani in delegati želijo. Zato sem opustil ide-
jo priprave pravil in namesto tega podajam tukaj le nekaj nasve-
tov, katere mi je pokazala dosedanja skušnja, da bi bili dobri. Pro-
sim torej vse delegatne in uradnike, da bi pazno prebrali, ne samo
moje nasvete, ampak tudi nasvete ostalih članov in se tako doobra-
pripravili za prihodnje zborovanje, kjer nas čaka marsikaj težav-
nega.

Največ razprave je bilo dosedaj glede centralizacije bolniške
podpore. Nekateri so mnenja, da Jednota trpi vsled tega. Mogoče da
nekoliko v nekaterih slučajih, toda po mojem mnenju je centraliza-
cija veliko večje koristi kakor pa škoda. Jaz sem bil za centraliza-
cijo pred tremi leti in do danes nisem spremenil svojega mnenja,
ker vem, koliko pomaga večini društev.

Da centralizacija ne ovira napredka Jednote, je dokaz pri S.
N. P. J., katera ima že dolgo časa centralizacijo, a vseeno dobro na-
preduje. Da je centralizacija dobra in potrebna, bodem na zborova-
nju podrobneje pojasnil. Vse kar je treba za uspeh centralizacije
je, da se bolniki malo strožje nadzorujejo, pa bo vse v redu. Vsak
član naj pristopi tam, kjer ve, da mu bode podpora zagotovljena
kakor tam, kjer ne ve ali jo bode dobil ali ne ta čas ko jo bode naj-
bolje potreboval. To se je že velikokrat prigodilo pri posameznih
društev vseh Jednot.

V zadnjih treh letih je Jednota precej dobro napredovala z
blagajno, toda v članstvu pa ne toliko. Nekateri mislijo, da je temu
vzrok centralizacija, jaz sem pa nasprotnega mnenja.

Nekateri navajajo za vzrok velike prispevke, toda tudi ti ne bi
smeli ovirati napredka, kajti prispevki pri naši J. Jednoti niso nič ve-
čji v primeru z podporami, katere plačuje Jednota, kakor prispevki
katere druge Jednote, ampak se manjši kakor katerih drugih. —
Medtem pa moramo pomisliti, da se iz teh prispevkov plačujejo vsi
stroški uradovanja, kakor tudi vsi stroški glavnih zborovanj. Zadi-
nje zborovanje nas je stalo nad deset tisoč dolarjev. Koliko nas bo
de stalo prihodnje?

Mi moramo kupiti stroškovni sklad skozi tri leta, da imamo
dovolj denarja v tem skladu za zborovanje, in to smo delali zadnja
tri leta brez posebnih doklad. Za stroške zborovanja ne smemo vzi-
ti iz nobenega drugega sklada Jednote. Iz tega lahko vsak vidi,
da dokler bode Jednota plačevala vse stroške, morajo biti tudi prispev-
ki. Brez teh je nemogoče voditi kako podjetje, po nepotrebnem se
pa ne zapravi niti en dolar.

Vzroke našega nenapredka je iskati neke drugod. Nek dopis-
nik je mnenja, da vlada premalo zanimanja in agitiranja med čla-
ni in med uradniki Jednote. To je do gotove meje resnično, toda po-
gledati moramo za pogoje tega neagitiranja, zakaj ni tistega za-
nimanja, katero bi moralo biti.

Kolikor se tiče glavnih uradnikov, odgovarjam jaz samo za
moj urad. Pri Jednoti uradujem že dolgo let. Tajništvo sem prevzel
ko je bila Jednota v zelo neugodnem položaju, imela je namreč nad
devet tisoč dolarjev dolga, a blagajna je pa bila prazna. Tu je bilo
treba ugibati in agitirati kako priti na zdravejšo in trdnjšo podla-
go. Trudil sem se od začetka za nezamotno plačo, katera pa tudi po-
neje ni nikoli bila v primeru z delom, katero se je pričakovalo od u-
rada. Deloval sem na vsakem zborovanju za zboljšanje sistema in
na vsakem smo nekaj dosegli, dokler nisimo pripoznali sedajnega si-
stema. Pisal sem članke, navodila, priporočila, pamflete in vse kar
sem le mogel. Odmev temu je bil včasih večji in včasih pa manjši,
toda trajal ni dolgo, člani in uradniki mi niso šli na roko, oziroma
niso se zanimali za agitacijo, in posledice tega imamo danes. Od ene
osebe se pa ne more pričakovati vsega.

Za vzrok malega zanimanja in agitacije od strani članstva je
iskati na dveh mestih. Prvič glasilo, drugič organizatorji. Zgodovina
vseh drugih Jednot nam kaže, da je lastno glasilo Jednote ali glasi-
lo, katero priobčuje agitacijske članke od urednika, ki pozna po-
trebe našega naroda na tem polju, velikanske vrednosti za organi-
zacijo. Teh pri nas dosedaj ni bilo in vsled tega smo veliko zamudi-
li. Da se pa to doseže in agitacijski duh oživi, je treba sredstev za-
to. Povod je treba dati našim članom in kmalo bodejo oživi. Če pa
to ne pomaga, lahko se uvede organizator, kakor ga imajo vse več-
je in napredne Jednote, kateri bi lahko organiziral in vstanovljal
društva. On bi lahko veliko dosegel še danes po vseh naselbinah, ker
še vedno je veliko naših rojakov, ki niso pri nobenem društvu. Za
agitacijski duh je treba skrbeti od vseh strani, glavni urad ne mo-
re vsega storiti in marsikateri izgubi pogum in veselje, če vidi, da
je njegovo delo in trud bob v steno. Uradniki krajevnih društev in
člani sami lahko veliko storijo, in to je dolžnost vseh, vsaj dobiva-
mo vsi ene in iste koristi.

Kolikor se smrtnine tiče, bi bilo dobro, če bi se ustanovilo še
nekaj razredov, namreč: \$1500.00 in \$2000.00, kakor tudi še za \$2.00
bolne podpore dnevno; za več jaz ne bi priporočal.

National Fraternal Congress lestvica za smrtnino mora ostati,
ker brez te ne smemo poslovati v veliki večini držav. Otroški Oddelek
se lahko obdrži kot prostovoljni sklad za mladoletne pod nadzor-
stvom uradnikov Jednote, a nikakor ne pod korporacijo Jednote.

Jednota mora imeti zanaprej bolj napreden princip, pripozna-
ti moramo, da nismo nobena politična ali verska sekta, ampak samo
podporna organizacija. Naša napaka je bila do sedaj, da smo tr-
peli preveč, kar ni pripadalo v tako organizacijo in to je marsikate-
remu vzelo pogum.

Na zadnjem zborovanju se je sklenilo, da se ideja združenja ne
opusti popolnoma. Jaz sem bil vedno za združenje, ker vem, da je
ednino v močni organizaciji rešitev. Ne rečem pa s tem, da naj Jed-
nota išče združenje, ampak naj da povod in podlago in ugod-
nosti, da se druge manjše organizacije lahko k nam pridružijo. V
to svrhu jim moramo dati ugodne pogoje in sredstva. K naši Jed-
noti se vsaka organizacija lahko z mirno vestjo pridruži, kajti po-
dlogo imamo dobro in zdravo, le nekatere točke je treba malo opoliti,
da nastane sloga.

Idejo Slovenskega Zavetišča bi se tudi moralo oživiti, ker tako
zavetje bomo prej ali slej potrebovali za naše člane.

Pravila se bi morala bolj izpopolniti, kajti veliko točk nam danes
manjka in glavnim uradnikom je težavno uradovati, če nimajo vseh
predpisov in pravil.

Kar je največje koristi za vse na zborovanju je, da se složno de-
luje. Pomniti moramo, da je na zborovanju drag čas, toraj je neu-
mestno tritati čas z malenkostmi. Na vsakem zborovanju se pojavijo
različna mnenja, kar je popolnoma prav in zato so zborovanja, da
se kaj dobrega ukrene in da se slišijo različne ideje. Vsega, kar po-
samezen delegat želi, se ne bo moglo doseči, a iz vseh idej se lahko
izvele jedro, ki bo imelo dober vspeh. Če se tu pa tam pojavijo ka-
ke pomote, se lahko popravijo z dobrim namenom. Vsi smo pomanj-
kljivi, zato naj upam, da bomo vsi potrpežli z drugimi. Od moje stra-
ni bodem drage volje na razpolago vsem delegatom in bom vsake-
mu vstregel, če bom le mogel.

Statistika in račun stanja Jednote bode razdeljen med delega-
te na zborovanju in vsak delegat in uradnik je prošel, da pazno pre-
čita naše poslovanje. To, kar smo danes dosegli, ni prišlo brez truda.
Z malimi trudom lahko dosežemo še veliko več. Rasti moramo
čas primerno. Marsikaj, kar se nam je dobro zdelo v prejšnjih letih,
danes več ne odgovarja našim potrebam, zato naj moramo biti
napredni in narodni.

Sistem, po katerem sedaj poslujemo pri Jednoti, smo uvedli
pred tremi leti. Dal nam je veliko truda, a je tako urejen, da se la-
hko na njega zida kolikor se hoče: podlaga je dobra in s tem nam je
zagotovljen trajen red in napredek. Treba je le malo energične vo-
lje in poguma, pa bo šlo.

Končno se najtopleje zahvalujem vsem starim in novim delega-
tom za pričakovano naklonjenost na velikem narodnem delu in u-
pam, da bomo v slogi res dosegli nekaj trajno koristnega za našo
organizacijo in narod sploh in da bomo še naprej uradovali in sode-
lovali še v bolj naprednem in složnem duhu kakor kdaj poprej.

Z bratskim pozdravom

Geo. L. Brozich,
glavni tajnik.

"Poletel bi...poletel bi..."

Silhneta. — Spisal Fran Meško.

(Konec.)

Ko pa je začelo rumeneti listje na drevesih in so se selile ptice v
toplejše kraje, je naznanil Lojze
starišem, da gre na Dunaj študi-
rati za profesorja.

To je bil za stariše hud udarec,
ki jim je podrl celo vrsto nad in
osnov.

"Idi, kamor hočeš", se je jezil
oče, "a od naju ne zahtevaj in ne
pričakuj ničesar več. Ti domov ti
tudi ni treba več hoditi."

Sin je slušal te trpke besede s
sklonjeno glavo.

V sreču ga je nekaj zabolelo, ne-
izrečno zabolelo.

Mati pa je tiho plakala.

Drugi dan na vse zgodaj, ko je
v vasi še vse spalo, je korakal
Lojze sam samec iz vasi, noseč v
eni roki lahken kovček, v drugi pa
drobno palico.

V vasi so takoj trdili vsi, da so
že davno vedeli vsi, da ne bo "go-
spod" iz njega, ker je preveč giz-
dav, ker je vedno pogledoval za
dekletki, ker ni rad zahajal v cer-
kev, ker je vedno dobival neka
čudna pisma, ki so ga še bolj zme-
šala in zmotila.

In kdor je srečal Lojzetova ro-
ditelja, vsak je na dolgo in široko
izpraševal, kako in kaj, zabavljal
čez pokvarjenega sina ter prero-
koval, da se mu bo slabo godilo v
svetu, ker ne sluša starišev.

Oče Vid je polagoma premagal
jezo in nevoljo proti sinu. Celu hu-
do mu je bilo, da ga je odpravil
na tako osoren način.

Mati pa se kar ni mogla potola-
žiti. Bolj in bolj se je oglašalo ma-
terino srce ter hrepenelo po sinu,
kateremu se baje — kakor so tr-
dili drugi dijaki — na Dunaju ni
godilo najbolje.

Začela je hirati in pokasljavati.
In ko je prihodnje jesen odpa-
dalo listje in so se ptice selile na
jug, so pisali na Dunaj Lojzetu,
naj hitro pride, če še hoče mater
videti živo.

In res je prišel.
Bil je bled in upadlega obraza.

Ko pa ga je bolnica vprašala s
slabim glasom, kako se mu godi,
se je posiloma nasmehnil ter de-
jal:

"Prav dobro!"

Materino oko pa je predobro vi-
delo, da trpi sin bedo in pomanj-
kanje. In to ji je zagrenilo še za-
dnje trenutke.

Čez teden dni so pokopali Ko-
larjevo Katro, Vidovo ženo, Loj-
zetovo mater.

Lojze je šel zopet na Dunaj.
Vid je ostal sam v svoji kočici.

A nič, niti življenje ga ni več ve-
selilo.

Čutil se je osamelega in zapu-
ščenega na svetu.

Pri tem pa se je čudovito hitro
delal ni več mnogo. Po cele
dneve je presedel pred hišo ter se
ni brigal niti za kravo m par-
svinj v hlevu, niti za kaj drugega.

Da bi ne šlo vse v nič, je prišla
k njemu v kočjo sestra pokojne
mu žene Katre, vdova po nekem
gostaču, s svojo majhno hčerko
Anico. Skrbela je za Vida in za
kočo.

Ta pa se je bolj in bolj staral in
bolj in bolj umiral za celi svet.

Tedaj pa je poklical Anico, da
mu je zapela celo kitico.

In ob takih prilikah jo je ved-
no izpraševal, če jo je jesen.

Res, ko je prišla jesen, ko so se
selile ptice in je odpadalo drevju
rumeno listje, se je starec čudno
oživil.

Tedaj mu je morala Anica pri-
povedovati o pokojnem Lojzetu in
materini njegovi vse, kakor je on
sam nekdanj njej pripovedoval.

In starec je slušal in slušal, pri-
kimaval z glavo ter se povsem za-
misli nazaj v nekdane dni.

Ko sta že dovolj pokramljala,
je mrmraje peval s svojim tihim
glasom celo kitico. Poleg pa je z
glavo kakor po taktu prikimaval.
Jesenski veter pa se je igral z nje-
govimi dolgimi, snežnobelimi lasi.

Na vseh vernih duš dan je Ani-
ca oblekla ujeva v najlepšo obleko.
In šla sta na grobove.

Polagoma sta stopala skozi vas.

Anica je z eno roko podpirala
starec, v drugi pa je nesla venca
za grob tete Katre in njene sestre,
matere Aničine.

Čestokrat se je starec moral od-
dahniti. A naposled sta vendar
dospela na pokopališče.

Položila sta venca na grobova,
prižgala lučice ter celo popoldne
premolila na grobovih.

Ko pa sta se neke jeseni vračala
raz grobove, je hipoma rekel sta-
rec Anici:

"Anica, dete moje — zadnji-
krat si me povedla na grobove.
Prihodnjič me poneso štirje mo-
žaki v tesni postelji ter me položijo
k mojim dragim."

"Ne, ne, uječek, saj ste še mo-
ni, močni ste."

"Ne, Anica, bolj mrtev sem že
kakor živ, bolj mrtev, dete moje."

Polagoma sta šla dalje. A čez
nekaj trenutkov je začel starec
tožiti:

"Ko bi še vsaj Lojze počival v
domači zemlji! A v tujini so ga
zagrebeli. In grob njegov je zapu-
ščen, pozabljen."

In starcu se se po veleni lieu
uspale svetle solze.

Prihodnjo zimo pa je stari Vid
legel.

Tiho je bilo v sobici.

Starec je ležal mirno na poste-
lji ter polagoma vzdihal. V drob-
nih, solih rokah je držal molek z
velikim križcem.

V sobici sta bila Anica in Kolar-
jeva sosedka, ki sta prišla včasih,
da kaj pomore Anici in kaj po-
skrbijo za bolnika.

Starec je polagoma obrnil oči v
stran ter del s tihim, pročim glasom:

"Anica, čutim, da se bliža ko-
nec. Prižgi svečo ter še enkrat za-
poj ono — saj veš."

Sosedka je prižgala blagoslovlje-
no svečo, ki je bila že pripravlje-
na za tatrenutek. Anica pa je za-
pela s tihim, zajokanim glasom:

"Čez doline, čez doline
In čez gore strme,
Poletel bi, poletel bi
K vam na krilih brzih..."

Oče Vid je nešteto prebral
to pismo.

In čaka je sina. A dan za dnem
je mineval, Lojzeta pa vendar ni
bilo.

Nekoga jesenskega dne pa dobi
zopet pismo. Bilo je od nekega so-
šolca Lojzetovega. In ta je je pi-
sal, da je Lojze umrl v dunajski
bolnišnici za jetiko in da je njemu
naročil, naj sporoči po smrti to ža-
lostno vest staremu očetu.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 836, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VERHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVKO, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVARNIK, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Insler Ave., Cleveland, Ohio.

POBOTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kan.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 628 Dayton Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisni naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Premogariji niso zadovoljni z Rockefellerjevo unijo.

Tekom zadnjih dni se je pričelo tudi delavstvo v Coloradu, zlasti kar se tiče premogarjev, zavedati; in sicer to se vidi v tem, da so pričeli uvajati, da "Rockefellerjeva unija" ni v njihovem interesu ter so se pričeli zanimati za United Mine Workers of America. Uvideli so, da dokler so organizirani v Rockefellerjevi uniji, ki jih je držala v svojih krepkih daljšca, ne more pričakovati nobenih prihodov.

Pred nekako tremi tedni so imeli premogariji iz Piedmonta in Soprisa veliko zborovanje, pri katerem se je potem, ko je bilo govorenih par kratkih govorov, ustanovila unija, vstaveši 200 članov in vkrenili so takoj vse potrebno glede "charterja".

Premogarska organizacija, ki so jo ustanovili premogariji v Piedmontu in Soprisu, je zelo dobro vplivala na premogarje v sosednjih mestih. Kmalu nato so sklicali sejo premogariji v Starkville, se organizirali v unijo in vprašali United Mine Workers of America za charter.

Premogariji iz Berwinda, Tabasa in Tollerburga so se zbrali v Ludlowu in ustanovili organizacijo s petstotimi člani; popolnoma vsi so pristopili.

Zakaj so se premogariji v Coloradu poslužili tega koraka?

Zato, ker so videli, da so dobili oni premogariji, ki so spadali v U. M. W. of A. večkratne prihodke pri plačah, da se jim je tudi v drugih ozirih izboljšalo delavske razmere, in sicer mirnim potom, medtem ko se tem premogarjem ni pokazalo kako tako znamenje kot prihodnja plača ali izboljšanje delavskih razmer.

Ko so se pričeli delavci v Piedmontu, Soprisu, Berwindu itd. organizirati, so se v Las Animas in Huerfano county-jih pojavili ljudje, ki so raznašali govorice, da nameravajo delavci pri četi s stavko. V resnici pa premogariji, kot se poroča iz zanesljivih virov, nič kaj takega ne nameravajo, temveč njih namen je le priključiti se veliki delavski organizaciji, ki lahko izposlujejo delavcem vse zahteve, ne da bi bilo treba napovedati stavko ali kaj sličnega.

Nekaj o otroški paralizi.

Otroška paraliza (poliomyelitis) je zelo nalezljiva in grozna bolezen. Kako se razširja se ni natančno znano, toda dognalo se je, da se jo dobi direktno od obolele osebe, ali pa od kake tretje osebe, ki je bila na kakršenkoli način v zvezi z bolnikom, bodisi, da ga je obiskala, bodisi, da mu je stregla ali pa če stane v isti hiši oziroma v istem stanovanju kot oboleli.

Prvi simptomi, ki se pojavijo, predno postane otrok mrtvouden, kadar je vroče vreme, velike ne-

prilike z želoceem. Ako se otrok slabo počuti, se ni treba takoj vstrašiti in zgubiti glavo, češ, paraliza se ga je prijela; najbrže ima čisto navadno sitnost s prebavo. V takem slučaju dajte otroku žlico "castor oila" in par kozarec rze — ne ledeno mrzle — vode ter pošljite po zdravnika.

Ako ne morete plačati zdravnika, telefonirajte Zdravstvenemu departamentu — (Department of Health). — nakar bo takoj prišel zdravnik, katerega ne bo treba plačati.

Ako pride v vašo hišo zdravnik zdravstvenega departamenta, dajte mu vse informacije, ki jih veste, kajti ta zdravnik pride k vam, da vam bo povedal kako vam je skrbeti za otroka.

Ne dajajte svojim otrokom takozvanih patentiranih zdravil. Najbolj je, da izpolnjujete vse, kar je tukaj navedeno.

Dasi ni zdaj še nikakega uspešnega zdravila proti tej strašni bolezni, je z izpolnjevanjem teh doleob mogoče, da se bolezen omeji in vstavi.

Toraj, kot rečeno, pokličite takoj zdravnika, ako ne morete drugega, pošljite zdravstveni oddelek.

V slučaju, da bi se pri vas pojavil kak slučaj paralize, bo že zdravnik povedal kaj vam je stori in kako se morate ravnati, da bo dobro za vas in za druge.

(Po "Weekly Bulletin", Department of Health).

Pomanjkanje papirja.

Časopisje v Združenih državah se nahaja danes v veliki zadregi glede papirja; skoro neizogibno je, da bodo morali nekateri časopisi številu svojih strani zmanjšati.

Ako se ne bo s papirjem bolj ekonomično postojalo kot se postopa zdaj, namreč, ako ne bodo nekateri časopisi, ki obsegajo od dvesto do trideset strani dnevno, bo s časoma, mogoče že v par mesecih, tako resno pomanjkanje papirja, da bo temu težko odpomoči, kot so se izrazili lastniki papirnih tovarnov.

Vsi večji newyorški listi so zdaj upeljali, da dajo vsakemu prodajalcu časopisov le toliko izvodov, kolikor jih neobhodno potrebuje; ako mu jih kaj ostane, je njegova skrb, lastniki časopisa izvodov ne vzamejo nazaj.

Ako ne bodo v kratkem vsi časopisi vkrenili isto, bodo papirni tovarnarji kmalu primorani, da bodo prodali dotičnim časopisom omejeno množino papirja.

Kljub temu, da dela noč in dan v petdesetih tovarnah v Združenih državah in Kanadi, je vseeno še veliko pomanjkanje; navadno imajo tovarne le kakih petisoč ton papirja v rezervi.

To je največje raditega, ker je tekom sedanje vojne pričelo izhajati na tisoče novih časopisov, da je pa že tako običajno, da se proti jeseni številu naročnikov vsakega časopisa poveča in tudi oglasi imajo več različni listi, vsled česar so primorani, da list povečajo za par strani.

Kot je razvidno iz poročil papirnih tovarnov, so produciranje tekom vojne za petnajst odstotkov več papirja vsako leto kot prejšnja leta, toda kljub temu je pomanjkanje zelo veliko.

Z gradnjo novih tovarnov za izdelovanje papirja je pa zelo težko, kajti najmanj eno leto vzame, da se zgradi tovarna, ki bi za silo odgovarjala svojemu namenu.

Zakaj se je življenje podražilo.

Zakaj se cene življskim potrebščinam vedno višajo?

To je vprašanje, s katerim se skoro sto milijonov Amerikancev belj glave.

Ako vprašamo štacunarja — prodajalca na drobno — se izgovarja na prodajalca na debelo. On pravi, da mora povzpeti cene, sicer mu ni mogoče izhajati, sicer mora zapreti trgovino.

Prodajalci na debelo pa pravijo, da je vojna vzrok, da je nastala draginja. Pravijo, da evropske države vedno in vedno več blaga zaženejo, za katerega plačajo, kolikor kdo hoče. Zaloge hrane in zaloge surovega blaga je vedno manjša. Naravno je toraj — pravi prodajalec na debelo, — da gredo cene gori. Žalostno, toda res, še nazadnje pripomni ter se

nekoliko nasmeje, češ, lahko mi vrjameš, ako si tako zabij.

Številke, ki jih je izdala "California State Market" komisija, kaže, da so se cene povzdale za štirindvajset odstotkov od leta 1913 do leta 1916. Sladkor se je podražil za 71 odstotkov, čebula za 117 odstotkov, krompir za 105 odstotkov, fižol za 64 odstotkov itd., nekatere stvari so se podražile za 20, druge za pet, za deset, za več ali manj odstotkov; tako, da so se različne življske potrebščine podražile za 24 odstotkov.

Ne da bi bilo treba zadevo kaj natančneje preiskovati, se lahko pride do krivcev, ki so to draginjo povzročili. To so namreč oni "baroni", ki imajo pod svojo kontrolo vso hrano, in poskušajo zdaj iz ljudstva iztisniti kolikor mogoče veliko dobička, pri tem pa mečejo ljudem pesek v oči, češ, da je to kriva evropska vojna.

Znano je, da je sedanja vojna rodila v Združenih državah veliko multimilijonarjev.

To je tudi res pri "baronih", ki kontrolirajo hrano. Ti baroni gredo pri svojem izžemanju ljudi pri razpečanju hrane tako daleč, dokler jim je mogoče.

Vzemimo naprimer sladkor, ki se je kot je gori rečeno podražil za 71 odstotkov. Kapitalisti, ki kontrolirajo sladkorne zaloge so dali sledeči vzrok, da se je sladkor tako podražil: "Anglija ne more dobiti sladkorja iz Jave, to je vsled vojne, vsled česar se je morala obrniti na Kubo, kjer so dozda Amerikanci dobivali ves svoj sladkor. — To je povsem razumljivo zmanjšalo zalogo sladkorja v Zdr. državah, ker ga ni mogoče več v toliki množini dobiti iz Kube."

Tako pravijo kapitalisti, v resnici je pa to prazno opravičenje, kajti znano je, da Združene države lahko dobe sladkorja iz Havaija in obrežnih južno-ameriških držav kolikor ga hočejo.

Kapitalisti vedo za sladkor v Havaiju in drugod in se ga tudi poslužujejo, toda to nočejo pripoznati, ampak raje pravijo, da je opažati pomanjkanje sladkorja vsled česar ga morajo podražiti; krivda je padla na evropsko vojno.

Res je, da se je moralo blago nekoliko podražiti vsled prevelikih zalog zlata, ki se nahaja zdaj v deželi, o čemer smo že pisali v nekem prejšnjem članku, toda to bi se moralo le nekoliko poznati, ne pa, v taki meri, da so se gotovi predmeti podražili za sto ali še več odstotkov.

Pri tem ni drugega dejstva, kot da je sedanja draginja posledica izkoriščanja onih, ki imajo pod svojo kontrolo vse blago, ki ga ljudstvo potrebuje za svoje življenje.

V deželi ni nikakega pomanjkanja, le nekaj stvari primanjkuje, ki so pa zelo redke. Blaga in hrane ne primanjkuje, pač pa manjka ljudem toliko energije in vzmernosti, da bi stopili na prste kapitalizmu.

Nepotreben strah.

Oče: — "Koriček, pazi, pazi, da ne boš jedel na počitnicah pri teti klobas! Lahko bi bile notri trihine."

Koriček: — "Oh, saj ne bi škodoval! Teta zreže klobase tako na drobno, da so zrezane obenem vse trihine!"

Iščem svojega brata JANEZA KOZLEVČAR. Doma je iz Zatične, vas Rupe št. 33, Dolenjsko. Pred 9. meseci je šel iz Pueblo v Leadville, Colo. Prosim ga, da se mi javi, ker mu imam poročiti nekaj važnega iz stare domovine. — Frank Kozlevčar, 509 Moffet Avenue, Pueblo, Colo. (9-11-8)

Kje se nahaja moja sestra MAGDALENA PODKRAJNIK, omožena VIDRIHAR? V Združenih državah biva že 11 let. Prosim jo, da se mi javi, ali pa če kdo izmed cenj. rojakov ve za nje naslov, da ga mi znavežem. — Joseph Podkrajnik, R. F. D. 2, Enumehaw, Wash. (9-11-8)

NAZNANILO.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 79 v Leadville, Colo., se naznanja, da se vrši prihodnja mesečna seja dne 13. avgusta ob 8. uri zvečer. Te seje se mora vsak član vdeležiti, ker razpravljajo se bo več važnih točk v korist društva, zato mora biti vsak navzoč. Kdor izostane, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Josip Klun, prvi tajnik.

Zemlja, kmetje in dom

v priznani prvi poljedelski državi Amerike v državi Missouri.

Imam še nekaj kosov POCENI, in sedaj je moja zadnja ponudba, da morete dobiti te zdolej navedene kose zemlje za posebno nizko ceno.

Rojak, vabim te, da prideš zdaj pogledat, in ako si videl že kdaj na svetu lepše trtje, ki je bolj zdravo in polno, potem je tvoj, kateri kos si sam izbereš od spodaj navedenih, in sicer BREZ VSAKEGA CENTA PLAČE.

Našel boš tukaj polje, ki ga ni nikjer na svetu lepšega; vrtove, zelenjavo in rože, da se postavimo v vrsto katerikoli države v Ameriki. Našel boš vsakovrstno sadje, ki je sploh, kot znano, preoblojeno s sadjem.

Našel boš v bujni rasti vse vrste trave in detelje ter tudi vsakovrstno sočivje, kar si ga sploh kdaj jedel. Videl boš, da je krompir zrel koncem maja ali pa koncem oktobra, kadar ga pač hočeš saditi. Fižol je sajen dvakrat v letu, ako se pa hočeš pečati z vrtnarstvom, potem lahko tu pridelate 2,500 galonov jagod na akro ali 6,000 galonov kosmulje (goosberry).

Našel boš tudi polne pajne najfinejšega medu in delo polno kokoši in jaje. Videl boš, da imajo Slovenci, mali kmetje, od 10 do 20 glav goveje živine.

ČE TE TO ZANIMA IN NE DOBIŠ TEGA V DEŽELI — POTEM JE KATERIKOLI ZDOLEJ OGLAŠENI KOS — TVOJ ZASTONJ.

Našel boš deželo prepreženo z železnicami ter šole, eno do dve milji narazen. Ako te zanima cerkev, našel jo boš katoliško prav v bližini. Našel boš vse, potem se nameni pečati s katerokoli vrsto kmetijstvom. Trgi so tukaj tako dobri kot kjerkoli drugje.

Videl boš, da ni zemlje v Ameriki, kjer se toliko različnih rastlin z uspehom prideluje, kakor v tukajšnjih krajih.

Pronašel boš, da vedo oni ljudje, ki te dežele nikdar videli niso, povedati o suši in bolezni, prebivalci teh krajev pa ne vedo ne o enem ne o drugem. Našel boš tu rojake zdrave, kot kjerkoli na svetu. Prepričal se baš, da imamo izvrstno pitno vodo.

Našel boš solidno slovensko naselbino, ki se razvija brez vsakega hrupa in vrišča, kot nikjer drugje v Ameriki. Našel boš, da vsak Slovenec, ki je že nekaj let tukaj, lahko pripravi obed iz svojih pridelkov, da boljšega ne dobiš nikjer.

PRIDI ZDAJ IN POGLEJ KAJ PRIDELUJEMO.

FRANK GRAM, NAYLOR, MO.

POSEBNE PONUDBE SO:

40 akrov ravnine, izsekan gozd, en akro izčiščen, akro \$25.00.

60 akrov ravnine, mala hiša, gozd izsekan, akro \$25.

120 akrov ravnine, mala hišica, 1 akro čist, akro po \$23.00.

200 akrov ravnine, gozd izsekan, akro po \$24.00.

160 akrov ravnine, 70 akrov na kupih posekano, 5 akrov čistih in 40 obsekano in posušeno, akro po \$32.00.

Vso to zemljo čisto in ograjeno vzamem sam v najem ter plačam po \$5.00 od akra.

Imam valovite kmetije, deloma čist svet s hišami od \$10.00 do \$30.00 akro.

Vsak kos prodam na mesečne ali letne obroke. Dam deset let časa za isplačati s 5 ali 6% obresti z garancije, da se svet čisti.

JAZ VSE TE KOSE ČISTIM VSAKEMU IN PRIPRAVIM ZA ORATI ZA \$7.00 DO \$10.00 PO AKRU.

Vse navedene ponudbe so poleg Slovencev, šol in železnic. Vsak kupec, ki želi saditi, dobi 100 dreves različnega sadja in 500 trt zastonj. Vsak izvežban čebelar dobi 10 panjev čebel pod obvezo da da meni ju-nija polovico medu kot popolno plačo.

FRANK GRAM, Naylor, Mo.

Na prodaj.

Spisal Fran S. Finagar.

(Nadaljevanje).

5.

Žane je bil vstal precej kasno. Bilo je prvega avgusta. Zunaj je ležala globoka rosa po vrteh, ki so jo pili s hlasi in požirki, da se okrepčajo za vroč poletni dan. Dvigale so se rože, odpirale čaše cvetja, da ne bi zamudile ure, ko jim je bilo dano, da se skupljejo in umijejo ter pokrepe za poletni dan, ki jim bo trosil izpod neba žgočih žarkov in čez ograjo polulicnega prahu.

Žane je vstal. V njegovem sreni ni bilo rose, v njegovi duši so bile trudne misli, kakor zveneče rože. Poloblečen je šel k pisalni mizi, nad njo odrgal list stenskega kalendarja: debela številka 1 se je prikazala. Žane se je ustrašil. Prvega! Na mizi polno dela: grmadi kupčijskih pisem, nedokončani računi, zapričeta bilanca za mesec julij — vse je gledalo vanj z velikimi očmi, ki so klicale: Delo, delo, delo! Žane je čutil, kako ga tira k mizi dolžnost, pokliče: jasno mu je bilo, da je pretekli mesec mnogo ur zapravil, kes se je dvigal, v njem se je porajala moč, ki ga je silila, da kar sede in se loti nujnega posla. Hitro se je umil. Voda, mu je bila pregorka. Šel je na hodnik in natočil druge. V rokah je čutil, kako trudna, kako vroča je njegova glava.

Sedel je k delu. Prelistal je najnujnejše stvari ter jih položil predse, da drugo za drugo hitro reši. Delal je komaj eno uro. To da že je začutil silno utrujenost. Posel mu ni šel od rok; v njem je vstajala neka grozna zdvojenost, misli so begale po glavi, v prstih je čutil nemir — moral je odločiti pero in nervozno je hodil po sobi.

Iskal je miru. Ni ga bilo. Po umu so mu bučale grde misli; snočni večer se je oglašal z misli hrupom. Zdelo se mu je, da vonja tisti vzduh, kjer je pred nekoliko urami še peval s prijatelji in poljaj vino, kjer se je smejalo z divjim krotom besedam in stvarim, ki zbeže pred belim dnevom, ki iščejo polmračnih sob, polnočnih ur, ki prihajajo iz kipečih kozarec in se zasasajo v človeško meso ter palijo in žgo v njem vulkanske strasti, ki vse umažejo, česar se dotaknejo, vsakega zastrupijo, kdor se pobrati z njimi.

In danes so že odplule — kot fantazmi — in poskrile so se, kakor bi se zavlekle v črne luknje pred jasnim solncem, katerega ne trpe. In Žane v svoji sobi — in njegovi tovariši — bogve kje po mestu razkropljeni — vsi želijo, da bi snočnega večera ne bilo; lažejo si, da so bile sanje, utajiti si ga hočejo. Ne morejo! Prišel je na njih pete kakor umazana ilovica, ovil je njih dušo z bičem, kronal je njih srce s trnjem in v njem zapustil sledove, kakor vihar na poljani. Vse utrudno, vse razmetano in razmešano. Segel je na ustnice — bile so suhe. Zabil se je na njih iskreni smeh in začrtani sta bili v njih dve bridki izmčeni potezi, kakor dva madeža, črna in neizbrisna. Snočna strast je izsesala jasni ogenj iz oči, obsenčila jih s temno zavosom, strah je ugnala vanje, da so bile nemirne, da so plaho gledale v tla in se bale srečati čistih ognjev.

Žane je bil zle volje. Obstal je zopet ob mizi, delo mu je očitalo krivdo; jezen se je udaril ob čelo, segel po konjaku in strasno izpil nekaj čaše, potem pa zopet sedel in pričel delati.

Pijača ga je vsaj na videz umirila in mu dala moči, da je hitreje teklo nekaj časa proti in so se misli urejale in poglabljale v pisma. Ali vroče mu je bilo! Ozrl se je proti oknu in zapazil, da je zaprto. Hitro je odprl okno na stečaj. Se je bilo nekaj jutranjega, svežega vzduha. Dobro mu je del čisti zrak in zopet se je vrnil k mizi.

Sredi začete številke mu je zastalo pero. Iz sosedovega vrta je zadonel čist in jasn smeh, kot bi pel srebrni kraguljčki.

"Vanda!" Žane je odložil pero, naslonil se na stol in se globoko zamislil. Sree se mu je razburilo, po njem je vse drhtelo, in zopet pa zopet je priplul skozi okno Vandin smeh.

Pred kratkim, ko je hodil po sobi in je počelo njegovo srce v bridkem kesu, je še proklinjal vse ženske, budil stud in zaničevanje do njih, proklel Vando in pravko, ki gre v cerkev, se vrača

iz nje potuhnjeno, ga sreča in mu komaj odzdravi, samo da ga bolj draži, bolj mika in prelestne je zapeljuje. Sedaj je pa samo ta čisti glas, ta otroški smeh iz mirne duše, samo ta je zadostoval, da je odločno ugovarjal svoji lastni sodbi. Žane se je pokesal in v duhu je bil na kolenih pred Vando, ter je prosil odpusčenja, da jo je sodil tako nizko, tako zločesto.

Kaj bi bil dal, da bi se mogel on tako zasmejati!... In spomnil se je dni — pred malo leti — ko se je on tudi smejal, ko se je veselil jutra, želel solnce in rož, ko je vstajal vsak dan čilejši, vsak dan mlajši. In sedaj ni več teh dni. Koliko jutrov se je ustrašil samega sebe, kolikokrat se je gabil samemu sebi, poslušal očitke probojene vesti, sklepal in prisegel, da se vrne iz močvirja na trdno belo cesto. Toda vselej je prišla noč, ugasnilo je solnce, zažareli so ognji strasti, prilil jim je vina, poskal tovaršev — in vavč je padal in se pogrezal v blato. Drugo jutro je pa vnovič zdajval ob svoji volji, zdajval svoj moči. Počasi se je privadil blatu, ugodna mu je bila nesnaga, in brodil se je po lužah z njo slastjo, brez studa.

In vendar se ni še pogreznil čez glavo. Do vrata je tical v močvirju. In danes je ta smeh, ta neizmeren kontrast dveh sren in dveh duš vplival nanj mogočno. V njem se je zganilo nekaj dobrega. Čutil je, da prihaja od nekod, iz daljnih krajev, da prihaja polagoma in vzdržno, kakor iz pušave, iz tiste zavržene pustine, kamor je prognal in prognal dan za dnem — vero v krepko post. Da, vera v krepko, v močno voljo, vera v zmago je prihajala k njemu; plula je na zvokih Vandinega smeha, vedno bliže in bliže; enizem je bežal, nerad, z upom. In prihajala je ta vera v krepko vedno bliže in bliže; Zaneu se je vžigalo v sren tih hrepenenje po tisti zapravljeni veri, njegovo srce se je odpiralo in koprnelo...

Prišla je vanje vera v žensko krepkost, prišla je v podobu Vande same, in tam je vpihala pod kupom pepela, kjer so gorele divje, grde strasti, še tlečo iskro in živo, sicer boječje, je prodril skozi pogorišče gorak plamen ljubezni.

Žane tega čustva takni ni še nikoli spoznal. Ljubezen, močna, pa ne divja, ljubezen gorkoga ognja, ki pa ni razdeval in porušil, ki je grel in zidal, ta ljubezen je vstala v njegovem sren.

Vrnil se je v one večere, med tiste ure, ko je sedel ob Vandi. Sedel je ob njej umazan, strasten, bil je hinavec, iskal je sebe, nje in njene sreče ni iskal. Vendar se je vračal od nje srečen, vračal se je kakor iz templja boginje, kjer se je vselej očistil nekaj peg, kjer se je nasrkal skrivnostnega vonja, ki ga je veselil drugo jutro, ki mu je bil sladak. In sedaj mu je očitalo spoznanje grozni greh, ko je hodil k temu svetlički, kot morilec z dinamitom, da ga trešči v ta sveti tempelj ter poruši v njem vse, kar je svetega, krepostnega.

"Ne, nikdar! Vanda, jaz te ljubim, ljubim!" Ustrašil se je, ko so se vrata odprla in je prišla mama k njemu.

"Žane, dva moža sta v prodajalni in prašata, zakaj nista prejela naročenega blaga. Ali se je je čisto zagledala v oltar; njene ustnice so bile kakor okamenile. Le iz sree je puhtelo nekaj iskrenega kvišku, plapolalo je z lučkami vred, iztegalu nevidne roke in prosilo, naj doseže neki cilj, katerega si ni bila prav v svesti. Prosila je vselej za Žaneta. Pa vselej se je ustrašila te molitve. Skoro grešna se ji je zdela. In zato je skrbno molila samo za to, da bi bil priden, da bi bil dober in srečen... Odkar nista občevala, je ustvarila njena domišljija iz Žaneta vzor. Sama se je vračala očistena iz svetlice, z njeno čistostjo je odsevala slika Žanetova v čarobni luči. Nič napak, nobenih dvoumnih besedi, nič zlobnega ni bilo več na Žanetu. V tih noči je sanjala o njem, kako mu trga rože, kako ji on pripoveduje lepe stvari, kako mu streže, ker ga boli glava. Njeno Jeviško srce je zaljubilo to ustvarjeno sliko svojelastne razvnete domišljije, zaljubilo jo je z mogočnim in čistim plamenom.

7. Težka sopara je tičala na mesto. Po cestah so konji bredli prah. Ljudi ni bilo skoro nič na ulici. Še tisti, kateri so imeli opravka in so morali na vzhod, so hodili leno, z razpetimi solnčniki in razoglabi s potnim čelom.

6. Štiri dni je predsedal Žane ob

pisalni mizi. Delal je pozno v noč in jutraj je vstajal ob zori. Ko se je počel lotiti, mu je čelo delo spretno izpod rok, a uvidel je, kako zelo je trgovsko posle zane-maril. Bil je dosti bistrega duha, da mu je bilo jasno, kam pride, ako bo trgovino zahemarjal.

Štiri dni se ni ganil iz hiše. Ko je po kosilu počival, tedaj so pa misli vsovale pri Vandi. Vleklo ga je z vedno večjo silo do nje; k oknu je hodil, da bi jo videl. Če se je pa prikazala na vrtni, se je hitro skrčil za gardino. Sklenil je, da se popolnoma umiri in potem topi pred njo z resno in pošteno besedo.

"Ekstra-soba" pri Vandi je bila med tem časom slabše obiskana. Prihajalo je nekaj gostov, a se niso dolgo mudili. Imeli so svoje pomenke in Vanda je čutila čedalje bolj, kako silno je pravzaprav ponižana, ko sedi v kotu in čaka, kdaj bo ta ali oni naročil zopet pijače. Njene iluzije o lepih in duhovitih družabih so se razblinile. Njeno srce je začutilo, kakor še nikoli, silno zapuščeno. Ob takih trenutkih je slone-la pri oknu in v njenih prsih se je divjalo hrepenenje po tistih očeh, katerih se je bala, radi katerih je skesano molila v kapelici pred sliko Madone. Čutila je dobro, da se je v njej nekaj zgodilo, neki prevrat, da ji iz sree nekaj pronicia z mogočno rastjo, česar doslej še ni poznala.

Da, deklško srce! Saj je vsako enako. Pod rahlo gredo je spalo vedno zlato zrno. Vsega je imelo dovolj; dovolj vlage — vroče srčne krvi, dovolj življenske sile v sebi, dovolj prostora v sren. Samo nečesa je še nedostajalo. Samo solnce. Gorkih solnčnih žarkov je bilo treba vsuti na to gredico, gorkih in jasnih, ki bi prodrli skozi zrahlanjo prst sree, potrkali tam na zlato zrno in to bi se zbudilo, bi začelo kaliti, boječje bi pogledalo na površje in skor ozelelo ter hitro rastle in širilo liste, tvorilo stebelce in kar čez noč bi razpočilo popje in bi se pokazali prvi rdeči listi mladega dehtečega cveta.

In prišlo je solnce. Morda marčevco, tisto prelestno, zapeljivo, po katerem hrepeni celo zimo skrita kal. Pokliče to solnce koprneče zrno, da vzklije, zvevete — in tedaj se tako rado solnce skrije, mrazovi pridejo — in prezgodnji evel leže v grob.

Prišlo je solnce za Vando. Žanetove oči so prodrle v tihe lehe njenega sree. Kleno, zlato zrno ljubezni je tam počivalo in ne bi se ganilo morda še dve, tri zime in ostalo bi krepkejšje, plodnejše.

Tako pa je prišlo kar ponevedoma. Njegove oči so trkale zapeljivo na zaprto ljubav, trkale so mesec dni, prodirale čedalje globlje in globlje, dokler se ni vzbudila ljubezen in poglala nežno, čisto kal.

Vanda je hodila poslej zopet slednji dan v temno kapelico. Pred kratkim je molila, da bi bila srečna v šoli, da bi ji uspeła naloga, molila je za mater, večkrat molila nekako iz navade, iz neke potrebe, da gre povasovat v kapelico, kakor otrok pribeži k materi brez ozkroga, oklene se njene ga krila, pogleda ji v oko in zopet beži vesel na igrišče. Sedaj je hodila Vanda z boječimi koraki; nosila je s seboj težko sree. Sama sebi se je dozdevala, da se je silno postarala, zmordila. V kapelici se je čisto zagledala v oltar; njene ustnice so bile kakor okamenile. Le iz sree je puhtelo nekaj iskrenega kvišku, plapolalo je z lučkami vred, iztegalu nevidne roke in prosilo, naj doseže neki cilj, katerega si ni bila prav v svesti. Prosila je vselej za Žaneta. Pa vselej se je ustrašila te molitve. Skoro grešna se ji je zdela. In zato je skrbno molila samo za to, da bi bil priden, da bi bil dober in srečen... Odkar nista občevala, je ustvarila njena domišljija iz Žaneta vzor. Sama se je vračala očistena iz svetlice, z njeno čistostjo je odsevala slika Žanetova v čarobni luči. Nič napak, nobenih dvoumnih besedi, nič zlobnega ni bilo več na Žanetu. V tih noči je sanjala o njem, kako mu trga rože, kako ji on pripoveduje lepe stvari, kako mu streže, ker ga boli glava. Njeno Jeviško srce je zaljubilo to ustvarjeno sliko svojelastne razvnete domišljije, zaljubilo jo je z mogočnim in čistim plamenom.

7. Težka sopara je tičala na mesto. Po cestah so konji bredli prah. Ljudi ni bilo skoro nič na ulici. Še tisti, kateri so imeli opravka in so morali na vzhod, so hodili leno, z razpetimi solnčniki in razoglabi s potnim čelom.

6. Štiri dni je predsedal Žane ob

pisalni mizi. Delal je pozno v noč in jutraj je vstajal ob zori. Ko se je počel lotiti, mu je čelo delo spretno izpod rok, a uvidel je, kako zelo je trgovsko posle zane-maril. Bil je dosti bistrega duha, da mu je bilo jasno, kam pride, ako bo trgovino zahemarjal.

Štiri dni se ni ganil iz hiše. Ko je po kosilu počival, tedaj so pa misli vsovale pri Vandi. Vleklo ga je z vedno večjo silo do nje; k oknu je hodil, da bi jo videl. Če se je pa prikazala na vrtni, se je hitro skrčil za gardino. Sklenil je, da se popolnoma umiri in potem topi pred njo z resno in pošteno besedo.

"Ekstra-soba" pri Vandi je bila med tem časom slabše obiskana. Prihajalo je nekaj gostov, a se niso dolgo mudili. Imeli so svoje pomenke in Vanda je čutila čedalje bolj, kako silno je pravzaprav ponižana, ko sedi v kotu in čaka, kdaj bo ta ali oni naročil zopet pijače. Njene iluzije o lepih in duhovitih družabih so se razblinile. Njeno srce je začutilo, kakor še nikoli, silno zapuščeno. Ob takih trenutkih je slone-la pri oknu in v njenih prsih se je divjalo hrepenenje po tistih očeh, katerih se je bala, radi katerih je skesano molila v kapelici pred sliko Madone. Čutila je dobro, da se je v njej nekaj zgodilo, neki prevrat, da ji iz sree nekaj pronicia z mogočno rastjo, česar doslej še ni poznala.

Da, deklško srce! Saj je vsako enako. Pod rahlo gredo je spalo vedno zlato zrno. Vsega je imelo dovolj; dovolj vlage — vroče srčne krvi, dovolj življenske sile v sebi, dovolj prostora v sren. Samo nečesa je še nedostajalo. Samo solnce. Gorkih solnčnih žarkov je bilo treba vsuti na to gredico, gorkih in jasnih, ki bi prodrli skozi zrahlanjo prst sree, potrkali tam na zlato zrno in to bi se zbudilo, bi začelo kaliti, boječje bi pogledalo na površje in skor ozelelo ter hitro rastle in širilo liste, tvorilo stebelce in kar čez noč bi razpočilo popje in bi se pokazali prvi rdeči listi mladega dehtečega cveta.

Vandina mama je v ohlapni bluzi sedela za mizo in dremala. Muhe so brenčale pod stropom, v tolpah sedale po mizi in srkale kapljice, ki so se sušile tuintam od razlite pijače.

Nekoliko prihlajeno, prav tiho-tapski pride v sobo krojačka Kati. Njene majhne oči so bliskoma pregledale vsak kotiček v veži in sobi. Ko je videla, da je brez skrbi, je sedla prav tikoma gostilničarke in jo zbudila a komolecem.

"Mica, kako je?" "Zadušila bi se kmalu, taka žiga je. Pa — uh —"

"Kako je, to mi povej?" Mežiknila je in pokazala na trgovca sosedu ter na duri Vandine sobe.

"Kaj vem? S takim otrokom ni nič. Gosti so redki, ker se ne zna vesti. Danes sem jo že dobobra očela."

"E, drugi naj bodo, kjer jim je drago. Žaneta se drži!" "Prav tega ni bilo že teden dni. Ne bo nič!"

"Oh, Mica, škoda, da imaš oči in ušesa! Jaz pa vse drugače vem. Koliko ti imam povedati!" Mica se je ozirala, njene oči so se razširile, premaknila se je ob mizi in radoželjno gledala v krojačko.

"Viš, danes..." "Čakaj, kako sem pozabila! En kozareček, jeli?" "Mica, nikar, saj nisem potrebna!"

Krojačka se je branila, pa Mica je le haeala — z litrom po vino. Ko je izginila v klet, se je zasvetilo lice krojački in polshično je rekla:

"Le prinesi ga, le! Misliš, da bom zastoj pošte prenašala za tvojo punco. Uh, kako pa!"

Ko se je gostilničarka z vinom vrnila in nalila v kozarec, je krojačka pričela:

"Viš, danes dopoldne sem šla po eno eikorjo, ker sem videla, da je Žane v prodajalnici. Saj je bilo več ljudi, zato sem čakala, da je bil Žane prost in da je moral on postreči. Ko mi je dajal eikorjo, sem ga pogledala naravnost v oči in ga tihopoprasla: Kako je bilo zadnjič pri 'beli lisici'?"

(Dalje prihodnjije).

REŠIMO SLOVENSKI NAROD LAKOTE!

Bolgarija je sita vojne.

Bolgari se baje zelo kesajo, da so pričeli z vojno. — Izjava bolgarskega politika.

CAR FERDINAND.

Anglija in Francija pričakujeta, da bo Bolgarija spremenila svoje zavezništvo.

Atene, Grška, 7. avgusta. (Poročilo londonskega "Daily Chronicle".) Preko Londona, 8. avgusta. — Nek splošno znan in ugleden grški trgovec, ki se je ravno kar vrnil iz Bolgarije, pripoveduje, da je v Bolgariji vse vojno navdušenje popolnoma zamrlo v čeli dežel, in sicer tudi v vojaških in dvornih krogih.

Bolgari so se pričeli zdaj zavedati, kako napako so storili, ko so oktobra lanskega leta stopili v vojno na stran centralnih držav. Zdaj se udano prenašajo pokoro, ki jim jo je naložila vojna, ta nepremišljeni korak.

Nek politični vodja vojne opozicije se je izrazil napram temu trgovcu, ki je govoril s pisem tega poročila, tako-le:

"Pretekli oktober, ko so nam centralne države že dolgo obljubovale večje del Makedonije, smo se udali nemškega usiljevanju. Naša vojaška stranka, ki je delala v prilog Nemčije, je napravila korak, ki je bil za Bolgarijo bolj resen in opasen kot si ga je prej predstavljalo bolgarsko ljudstvo.

"Ljudje so mislili, da bo potem, ko bo enkrat Makedonija naša, vsega konec, da potem Bolgarija sploh ne bo več igrala nobene vloge v vojni. Ako bi ljudje vedeli, da se bo zgodilo vse to, kar se je, ne bi privolili za vojno.

"Zdaj imamo naše oči odprte. Zdaj vidimo, da grozen boj za Makedonijo in grozovito trpljenje naših armad ni prineslo konca vojne, temveč ravno nasprotno, zdaj imamo pred seboj močnejšo armado Srbov, Angležev in Francozov, ki so tako močne, da se jim ni nikakor ne bomo mogli zoperstavljati, ako bodo pričeli resno. To mi vem. Zgodilo se bo, da se bo zgodovina zopet ponovila. Stori bomo isto, kar smo

stori v drugi balkanski vojni, uvideli bomo, da nadaljevati vojno je brezsmiselno in bomo odložili orožje."

Car živi skrito, sam zase, občen je le še z ministrskim predsednikom Radoslavovom in s svojo družino. Nikdar se ne pokaže v kakem ljudskem ali javnem prostoru. Vidi se ga le, ako se pelje iz Sofije v svoje letno bivališče, ki se nahaja v bližini mesta. Pelje se vedno v avtomobilu, ki gre z največjo brzi. Nedavno je nek list prinesel sliko, na kateri je bilo težko razločiti avtomobil, ki je bil skoro čisto zavrt v oblak prahu; pod sliko je bilo pa zapisano: "Najnovejša slika našega carja."

"Providence Journal" je večeraj prinesel poročilo, katerega je dobil od svojega londonskega dopisnika. Poročilo se glasi:

"Neki višji uradnik angleškega vojnega urada mi je dal danes sledeče izjavo:

"Okoli Soluna se zdaj nahaja 680.000 dobro oboroženih in tudi z drugimi stvarmi preskrbljenih francoskih, angleških in srbskih vojakov. Okoli osemdeset odstotkov teh vojakov je takih, ki so bili že enkrat v boju, toraj imajo tudi izkušnje.

"Večkrat se je že vpraševalo in ugibalo, kaj je vzrok, da niso še te čete pričele s kako ofenzivo na Balkanu, kajti s tem bi bilo zelo pomagano zavezniškim četam na vzhodni in zahodni fronti.

"Vzrok temu je, ker Anglija in Francija nečeta pričeti napram Bolgarom s kakimi operacijami, kajti prepričani sta, da bo Bolgarija svoje zavezništvo v najkrajšem času spremenila, ali pa vsaj, da bo izstopila iz nemško-avstrijsko-turške zaveze.

"Poleg tega se mora pa Bolgarija tudi ozirati na Rumunijo..."

Poljaki in Rusi.

Ruska duma se je razšla, ker se je domnevalo, da bodo člani zahtevali, da se rešuje poljsko vprašanje.

Bassett Digby, dopisnik chicškega "Daily News-a" in newyorskkega "Globe-a", je poslal svojima listoma sledečo brzojavko:

Petrograd, 7. avgusta, preko Londona, 8. avgusta. — Poljsko vprašanje postaja vednoinvedno večje in važnejše v ruskem političnem življenju.

Splošno mnenje je, da se je radi poljskega vprašanja zaključilo zasedanje dume, kajti odločilni faktorji so bili mnenja, da bodo člani zahtevali, da se prične reševati poljsko vprašanje.

Par dni, predno je ministrski predsednik Sazanov resigniral, je povedal amerškemu poslaniku Francisu, da se za poljski problem zanimajo vsi vladni krogi, in pripomnil je, da je prepričan, da bo tudi kmalu rešen po načrtu, v katerem je začrtal nadvojvoda Nikolajevič avtonomijo za Poljsko.

Voditelj in drugi organi ljudskega mnenja v vseh delih Rusije javno zahtevajo od sedajnega ministrskega predsednika Sturmerja, da naznani, kaj namerava v tej zadevi ukreniti. Cela situacija je na jako jasn način opisana v nekem članku, ki ga je prineslo "Russkoje Slovo", največji ruski list, ki izhaja v Moskvi.

Članek je zelo upoštevanja vreden, kajti v prvi vrsti je članek pohvalil sedajno rusko vladu, zlasti kar se tiče cenzure, češ, da je nastala zadnji čas v tem oziru velika izprememba, da je zdaj dovoljena javno in politična vprašanja, medtem ko je prej obstajal otročji in brezsmiselni cenzurni sistem. Odobrava tudi dovoljenje, da se sme javno kritizirati ministre in njihova dejanja, pravi, da zdaj lahko s ponosom reče, da kar se tiče časnikaške svobode, se Rusija lahko primerja s Francijo, Anglijo in Ameriko. Pohvalno se izrazi o ministrin in jim kaže nekako čast, da so dali cenzorjem naročilo, da ne zaplenijo kritik o njih, kljub temu, da imajo avtokratično moč.

Dalje pravi članek v "Russkem Slovu", da ni daleč čas, ko bodo gotovi krogi primorani, da bodo razpravljali in reševali poljsko vprašanje.

"Dodaj še ne vemo", pravi list, "kaj namerava Sturmerjev kabinet, toda vojaški dogodki, ki zavzemajo pri Poljakih, naših zveznikih in celo pri naših sovraž-

nikih največje upoštevanje in zanimanje, zahtevajo, da vprašanja glede poljske avtonomije ne zavlačujemo. Vsi imamo veliko upanje, da bodo naše čete popolnoma očistile Poljsko, da bodo izpodile iz nje zadnjega sovražnika; to se bo brez dvoma zgodilo kmalo, vsled česar moramo biti pripravljani, da bomo takrat, ko bomo mi gospodarji Poljske, napravili domovini Poljakov kako izpremembo. V okrajih, kjer so zdaj zopet ruske čete gospodarji, so se zopet odprle vse šole, v katerih se poučuje v poljskem jeziku, medtem ko se je prej že deloma v nemškem.

Poljski politiki pravijo, da vse to, kar mi nameravamo napraviti s Poljsko, je bilo že vse namen Nemčije. Zato je naša dolžnost, da ne bomo samo govorili, kaj napravimo potem s Poljsko, temveč, da pričnemo takoj delati; iz tega dela mora biti očitvidno, da je namen Rusije napraviti Poljskosamosvojno.

Ruske oblasti ne smejo poskušati zopet vpeljati staro vladu; vpeljati se mora novo, ki bo odgovarjala poljskim narodnim interesom. Poljski narod ne sme več živeti v negotovosti!"

HIŠE NA PRODAJ

novce na lahka odplačila, kakor tudi prazne lote in farme. Zavarovanje proti ognju.

JOHN ZULICH, 1165 Norwood Rd., Cleveland, Ohio

Dr. KOLER

638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specializist v Pittsburghu, ki ima štletno prakso v zdravljenju tujakih moških bolezni.

Sifilis ali zastrupitve krvi zaradi gonoreje, ki ga je izumel dr. prof. Erlich. Če imate mogoče ali mehurčke po telesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izdajte vam bo krl. Ne čakajte, ker ta bolezen se nahaja.

Izgubo semenaravnaravni potom, zdravljen v par dneh, kapavac ali triper in tudi vse druge posledice, ki nastanejo radi izrabljanja samega sebe. Reumatizem, trganje, bolečine, otoki, ne, arčbo, škrofile in druge kožne bolezni, ki nastajajo vsled nečiste krvi, zdravimo v kratkem času in ni potrebno ležati.

Bolezni mehurja, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri spuščanju vode, zdravimo s gotovostjo. Reumatizem, trganje, bolečine, otoki, ne, arčbo, škrofile in druge kožne bolezni, ki nastajajo vsled nečiste krvi, zdravimo v kratkem času in ni potrebno ležati.

Bolezni mehurja, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri spuščanju vode, zdravimo s gotovostjo. Reumatizem, trganje, bolečine, otoki, ne, arčbo, škrofile in druge kožne bolezni, ki nastajajo vsled nečiste krvi, zdravimo v kratkem času in ni potrebno ležati.

Zadnja novost.

Vaševrste žganje, brinjevec, slivovec, tropinovec itd., kakor tudi razne likerje, naredi lahko vsak brez vsake priprave, brez kuhanja z mojimi izvlečki. Pošiljam 6 steklenic za \$1.00 in iz vsake steklenice si lahko naredite en cel kvas bolj zdrave, čistejše, boljše in več kot polovico cenejše pijače, kot jo pa sedaj kupujete pri salonerjih.

F. P. Barton piše: "Naznamim vam, da sem prejel od vas izvlečke za delati pijačo. Lepo se vam zahvalim in vam potrjujem, da je res tako blago kakor ste vi pisali. Pošljite še itd." Takih in enakih pisem, dobim vsaki dan, kar je jasno, da je blago v resnici hvalje vredno. Pišite na:

Z. JAKSHE, Box 366 North Diamond Station, PITTSBURGH, PA.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandere, zastave, repalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujejo uro, veržice, priveske, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Upranjenje Vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje.

Cenke, več vrst pošiljamo brezplačno. Pišite ponj.

IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa., Box 328.

Pozor! Pozor!

V zalogi imamo iz starega kraja importirane

